

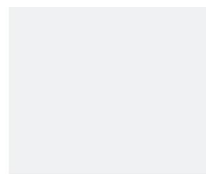
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
Suchy Las – teren gospodarowania odpadami

Opracowanie:

mgr Magdalena Kalinowska

pracownia
urbanistyczna
plan 21
ul. Pniewska 8 60-446
Poznań
tel. +48 608 089 585
mkalinowska@plan21.pl
www.plan21.pl

Poznań 2025

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	5
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy	5
1.2. Cel i zakres merytoryczny opracowania	5
1.3. Wykorzystane materiały i metody pracy	6
1.4. Położenie obszaru objętego prognozą i jego użytkowanie	8
1.5. Ustalenia projektu planu, jego cele oraz powiązania z innymi dokumentami	10
2. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA NA OBSZARZE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU ORAZ POTENCJALNE JEGO ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU	13
2.1. Położenie fizyczno-geograficzne	13
2.2. Budowa geologiczna, warunki glebowe i surowce mineralne	14
2.3. Wody powierzchniowe i podziemne	15
2.4. Warunki klimatyczne	17
2.5. Roślinność i świat zwierzęcy	17
2.6. Stan jakości powietrza i klimat akustyczny	18
2.7. Obiekty i obszary chronione	20
2.7.1. Środowisko przyrodnicze	20
2.7.2. Środowisko kulturowe	23
2.8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu	24
3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ OKREŚLENIE I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU ORAZ REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU	26
3.1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat	31
3.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	34
3.3. Oddziaływanie na powierzchnię terenu, gleby i zasoby naturalne	38
3.4. Oddziaływanie na krajobraz	40
3.5. Oddziaływanie na klimat akustyczny i promieniowanie pól elektromagnetycznych	41
3.6. Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy, różnorodność biologiczną, obszary chronione, w tym obszary Natura 2000	44

3.7.	Oddziaływanie na zdrowie ludzi i dziedzictwo kulturowe	49
3.8.	Oddziaływanie na dobra materialne	50
3.9.	Ryzyko wystąpienia poważnych awarii, bezpieczeństwo mienia	50
4.	OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I POZOSTAŁYCH USTALEŃ PROJEKTU PLANU.....	54
4.1.	Zgodność projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.....	54
4.2.	Zgodność projektu planu z przepisami prawa	54
4.3.	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym.....	55
4.4.	Ochrona różnorodności biologicznej oraz zapobieganie zagrożeniom środowiska, w tym zdrowia ludzi i zwierząt	58
5.	INFORMACJE KOŃCOWE.....	59
5.1.	Zalecenia dotyczące możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko, które mogą wynikać z ustaleń projektu planu	59
5.2.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	60
5.3.	Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko	61
6.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	62
	SPIS RYCIN	66
	SPIS TABEL	66

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Data sporządzenia niniejszej Prognozy: Poznań, 20.01.2025 r.

Autor: mgr Magdalena Kalinowska

Poznań, 20.01.2025 r.

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2023 poz. 1094 ze zm.) zespół autorów, w tym kierujący tym zespołem oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2.

Zespół autorski niżej wymieniony jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Zespół autorski

Główny projektant:

mgr Magdalena Kalinowska

MAGDALENA KALINOWSKA
Zachęta Józefina
ul. Dąbrowski 2 - 333

1. WPROWADZENIE

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Suchy Las – teren gospodarowania odpadami. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opracowywany jest na podstawie uchwały nr XV/187/20 Rady Gminy Suchy Las z dnia 23 stycznia 2020 roku.

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Podstawę prawną sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu wspomnianego planu stanowi ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na obowiązek sporządzenia prognozy wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stosownie do ww. ustawy projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkłada się instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia. Poprzez etap wyłożenia do publicznego wglądu oba dokumenty są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć wpływ na decyzję rady gminy w sprawie uchwalenia projektu planu.

1.2. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Celem wykonania prognozy jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce w skutek realizacji ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie nim objętym. W związku z tym, w prognozie zawarto ocenę relacji pomiędzy ustaleniami planistycznymi, a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego oraz aspektami gospodarczymi i społecznymi. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi przy tym podstawowy środek zapewnienia utrzymania równowagi przyrodniczej i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Odpowiednio do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie został uzgodniony z właściwymi organami – Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu (pismo znak: WOO-III.411.62.2020.MM.1 z dnia 10 marca 2020 roku) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu (pismo znak: NS-52/3-37/20 z dnia 11 marca 2020 roku).

1.3. Wykorzystane materiały i metody pracy

Niniejsze opracowanie zostało wykonane w oparciu o istniejącą literaturę naukową, dostępne materiały tematyczne Urzędu Gminy Suchy Las, akty prawne oraz wizję lokalną. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Podczas sporządzania prognozy wykorzystano wiele pozycji literatury naukowej. Do najważniejszych z nich zalicza się:

- *Fizjografia urbanistyczna*, A. Szponar, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- *Geografia regionalna Polski. Mezoneiony fizycznogeograficzne*, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000,
- *Klimatologia ogólna*, W. Okołowicz, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1969,
- *Meteorologia i klimatologia dla rolników*, R. Gumiński, Warszawa 1954.

Aby w pełni stwierdzić czy oceniany dokument zawiera elementy zapewniające ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, przy opracowywaniu prognozy wykorzystano szereg dokumentów strategicznych, szczebla regionalnego i krajowego, odnoszących się bezpośrednio, jak i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. Posłużono się również materiałami, które są zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Były to m.in.:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami,
- Strategia Rozwoju Powiatu Poznańskiego do 2030 r.,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego na lata 2014-2020,

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023, GIOŚ, Poznań,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry,
- Ocena uciążliwości zapachowej składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na terenie administracyjnym gminy Suchy Las przy ulicy Meteorytowej 1.

Wykorzystano również następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2024 poz. 1130 ze zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2024 poz. 1112 ze zm.);
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. 2024 poz. 725 ze zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2024 poz. 1478);
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2024 poz. 54 ze zm.);
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2024 poz. 1292 ze zm.);
- ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz.U. 2024 poz. 530);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2024 poz. 82);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. 2024 poz. 1087 ze zm.);
- ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tj. Dz.U. 2024 poz. 416);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. 2024 poz. 399);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2023 poz. 1587);

- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2024 poz. 757).
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz.U. 2019 poz. 1839);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz.U. 2014 poz. 112);

Posłużono się także mapą topograficzną (1:10 000), sozologiczną (1:50 000) oraz hydrograficzną (1:50 000) gminy Suchy Las, a także mapą geomorfologiczną Wielkopolski (1:300 000, Krygowski 2007) oraz ortofotomapą terenu planowanej inwestycji. Ponadto korzystano z hydrogeologicznej bazy danych.

Przy sporządzaniu prognozy zastosowano metodę indukcyjno-dedukcyjną, polegająca na analizie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i łączeniu w całość posiadanych informacji o mechanizmach funkcjonowania środowiska przyrodniczego. Przy określaniu potencjalnych skutków realizacji zapisów projektu planu miejscowego wykorzystano wiedzę o funkcjonowaniu środowiska. Szczególnie przydatna była wówczas metoda porównawcza.

1.4. Położenie obszaru objętego prognozą i jego użytkowanie

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego sporządza się niniejszą prognozę, znajduje się w województwie wielkopolskim, w powiecie poznańskim, w gminie Suchy Las, w obrębie Biedrusko. Zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami dany obszar został przeznaczony pod teren infrastruktury technicznej – składowiska odpadów, na którym dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł (Ryc. 1).

Teren obejmuje działki o numerach ewid. 485, 486, 359. Na analizowanym terenie obowiązują obecnie ustalenia decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego Nr RPA.6733.1.3.2018 z dnia 24 kwietnia 2018 r. w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: „budowie w ramach projektowanej rekultywacji kwatery P3 wraz z instalacją odgazowania, przebudową i modernizacją instalacji odgazowania, przesyłu i zagospodarowania biogazu składowiskowego – znajdującego się na składowisku odpadów m. Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1, na działce o nr ewid. 485, obręb Biedrusko” oraz ustalenia decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego Nr RPA.6733.1.13.2020

z dnia 1 lipca 2020 r. w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: budowie zbiornika przeciwpożarowego wodnego wraz z infrastrukturą zewnętrzną na terenie składowiska odpadów komunalnych m. Poznania w Suchym Lesie ul. Meteorytowej 1, na działce o nr ewid. 485, obręb Biedrusko". W skład składowiska odpadów wchodzi następujące obiekty, wykorzystywane w procesie przetwarzania odpadów, w tym w szczególności unieszkodliwiania, odzysku oraz zbierania odpadów m.in.:

- budynek dyspozytorni z zespołem wag elektronicznych;
- zaplecze biurowo - socjalno – warsztatowe;
- zespół obiektów instalacji odgazowania i produkcji energii i ciepła - elektrociepłownia biogazowa wraz z infrastrukturą towarzyszącą;
- zespół obiektów oczyszczania wód odciekowych składowiskowych wraz ze zbiornikami i infrastrukturą towarzyszącą;
- ekologiczno-edukacyjny plac zabaw wraz ze ścieżką edukacyjną;
- Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych;
- plac magazynowania i rozbierania odpadów wielkogabarytowych;
- automatyczna myjnia kół i podwozi samochodowych;
- kwatery składowania odpadów: P-1, P-2, P-3 nie eksploatowane i zrehabilitowane kwatery składowiska, S-1 kwatera zamknięta, planowana do rekultywacji, S-2A kwatera w trakcie eksploatacji, S-2B kwatera w trakcie budowy.

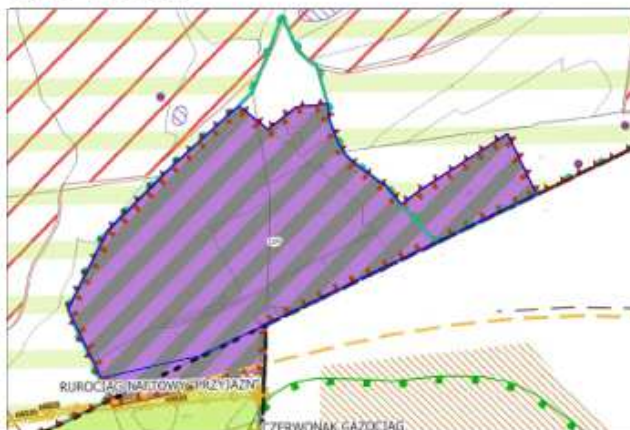
W kierunku północnym otoczenie omawianego obszaru stanowią tereny zamknięte (poligon wojskowy). Najbliższa zabudowa zlokalizowana jest w kierunku południowo-zachodnim od omawianego obszaru, jest to zabudowa w miejscowości Suchy Las w rejonie ul. Kasztanowej i ul. Gajowej. W kierunku południowo-wschodnim w odległości od obszaru objętego projektem planu zlokalizowana jest zabudowa na terenie osiedla Morasko (ul. Poligonowa), w kierunku południowym zlokalizowana jest Leśniczówka w obrębie rezerwatu Morasko. Obszar objęty opracowaniem sąsiaduje z obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty „Biedrusko” PLH300001.

Omawiane składowisko posiada wydzielonych 7 kwater składowiskowych: A, P-1, P-2, P-3, S-1, S-2A i S-2B. Montaż instalacji fotowoltaicznej jest planowany na kwaterach A, P-1, P-2, P-3, S-1.

Ryc. 1 Położenie obszaru objętego planem

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SUCHY LAS ZE ZMIANAMI

skala 1:20 000

OZNACZENIA:

	GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
	GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY
	GRANICE OBRĘBÓW
	WOJSKOWE TERENY ZAMKNIĘTE
	OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU
	OBSZARY LOKALIZACJI URZĄDZEŃ WYTWARZAJĄCYCH ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII
	TEREN INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - SKŁADOWISKA ODPADÓW

Źródło: Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Suchy Las
ze Zmianami

1.5. Ustalenia projektu planu, jego cele oraz powiązania z innymi dokumentami

Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają następujące przeznaczenia terenu dla poszczególnych części obszaru tj.:

1. tereny gospodarowania odpadami lub elektrowni słonecznej oznaczone na rysunku planu symbolami: 1IO-PEF, 2IO-PEF, 3IO-PEF, 4IO-PEF;

2. teren komunikacji pieszo - rowerowej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1KP.

Dla terenów gospodarowania odpadami lub elektrowni słonecznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1IO-PEF, 2IO-PEF, 3IO-PEF, 4IO-PEF ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu lokalizację składowiska odpadów. Ustalono rekultywację składowiska odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono realizację pasa zieleni złożonego z rodzimych drzew i krzewów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszczono lokalizację obiektów budowlanych i instalacji związanych z gospodarką odpadami oraz usługami towarzyszącymi, przewodów i urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów budowlanych i instalacji związanych z istniejącą elektrociepłownią biogazową, w tym pochodni, w których następuje spalanie biogazu, zgodnie z przepisami odrębnymi, instalacji odnawialnych źródeł energii – elektrowni słonecznej, w tym o mocy przekraczającej 500kW wraz z budynkami towarzyszącymi, z zachowaniem granicy strefy ochronnej elektrowni słonecznej, związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, określonej na rysunku planu, zgodnie z ustaleniami niniejszego planu, pod warunkiem, że nie naruszają one czasów kwatery składowiska odpadów i zachodzących w nich procesów biochemicznych, przedsięwzięć związanych z edukacją ekologiczną.

W granicach terenów 2IO-PEF, 3IO-PEF, 4IO-PEF ustalono dopuszczenie lokalizacji punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz stacji przetwarzania, obiektów, urządzeń i instalacji do sortowania, odzysku, demontażu, zbierania, magazynowania i przetwarzania odpadów lub surowców, w tym odpadów wielkogabarytowych i odpadów z budowy, remontu i demontażu obiektów budowlanych, usług towarzyszących, w tym w szczególności, usług punktów napraw i ponownego użycia produktów lub części produktów niebędących odpadami, wymieniałni.

Ustalono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 0,8, liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej. Ustalono wskaźnik powierzchni zabudowy nie większy niż 20%, liczony jako stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, a powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 15% powierzchni działki budowlanej. Ustalono wysokość budynków na terenach 1IO-PEF, 2IO-PEF, 3IO-PEF do 12,0 m, na terenie

4IO-PEF do 18,0 m, a wysokość budowli do 40,0 m. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych z uwzględnieniem warunków wodno – gruntowych. Ustalono dowolną geometrię dachów.

Podstawowym celem projektu planu jest zapewnienie ładu przestrzennego, dostosowanie istniejących funkcji terenu do zapisów zgodnych z obowiązującymi przepisami oraz uzupełnienie tych zapisów o dodatkowe funkcje wynikające z aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej. Przeznaczenie przedmiotowego obszaru zgodne jest z założeniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Projekt planu zapewnia zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną gminy.

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisy projektu planu muszą być powiązane z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowy projekt planu zapewnia zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną gminy, nawiązuje tym samym do zapisów zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami.

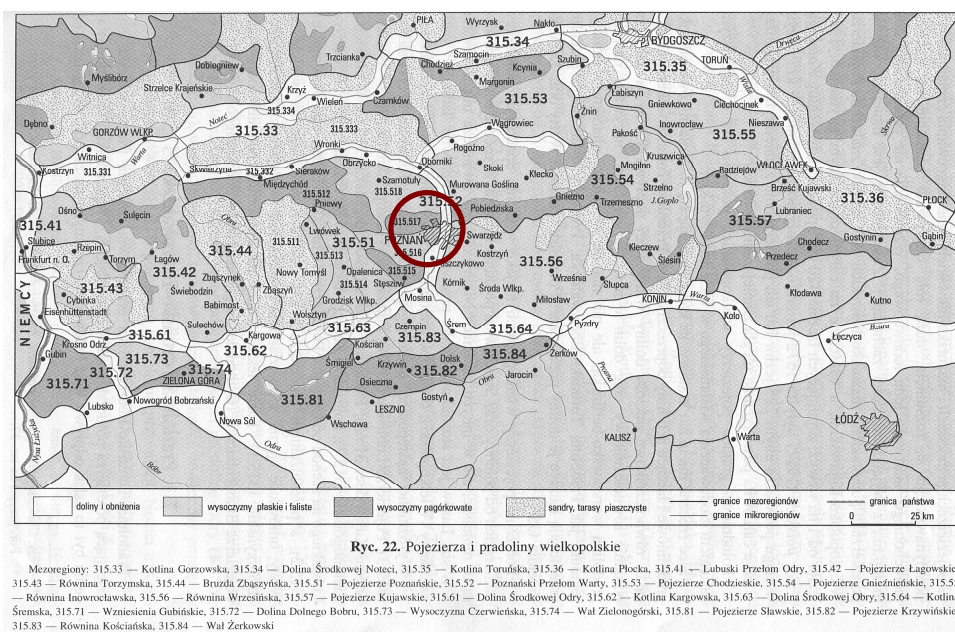
2. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA NA OBSZARZE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU ORAZ POTENCJALNE JEGO ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU

2.1. Położenie fizyczno-geograficzne

Gmina Suchy Las położona jest w środkowej części województwa wielkopolskiego, w północnej części powiatu poznańskiego. Gmina graniczy od północy z powiatem obornickim, od wschodu z gminą Murowana Goślina oraz Czerwonak, od południa z miastem Poznań, a od zachodu z gminą Rokietnica.

Według regionalizacji Polski J. Kondrackiego (2000), obszar będący przedmiotem ustaleń projektu planu miejscowego położony jest w podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego (315), w makroregionie Pojezierza Wielkopolskiego (315.5), w mezoregionie Pojezierza Poznańskiego (315.51) oraz Poznański Przełom Warty (315.52) (Ryc.2).

Ryc. 2. Położenie fizyczno-geograficzne obszaru objętego projektem planu

Źródło: Kondracki J., Geografia regionalna Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000.

2.2. Budowa geologiczna, warunki glebowe i surowce mineralne

Obszar gminy charakteryzuje się skomplikowaną budową geologiczną, co związane jest z czwartorzędowymi procesami glacialnymi, interstadialnymi i interglacialnymi oraz tektoniką wgłębną. Przebiega tu strefa dyslokacji Szamotuły – Oleśnica, mająca charakter rowu tektonicznego, który w tym odcinku nazwano Rowem Poznania. Rów Poznania tworzą osady oligocenu, miocenu i pliocenu. Miąższość wymienionych osadów waha się od 300 do 400 m. W obrębie Rowu występują większe pokłady mioceńskich węgli brunatnych, mułków, iłów i piasków drobnych. Podłoże ilaste w tym rejonie osiąga rzędne od 80 do 90 m n.p.m. W granicach rzędnych terenu od 90 do 120 m n.p.m. formację czwartorzędową stanowią wyłącznie gliny pylaste i gliny piaszczyste. Obok glin zwałowych występują piaski i żwiry, zarówno akumulacji wodno-lodowcowej, jak i moren czołowych oraz piaski i mady rzeczne.

Gleby na terenie gminy są odzwierciedleniem warunków litologicznych, charakteryzują się zróżnicowaną przydatnością w odniesieniu do rolniczego wykorzystania. Ponad połowę powierzchni gminy stanowią tereny zamknięte. Pozostałą część gminy stanowią użytki rolne (około 1/3 powierzchni), z czego znaczną część ogólnej powierzchni gruntów ornych zajmują gleby dobre klasy III. Największe powierzchnie obejmują kompleksy gleb klas 5 i 6 – żytnie dobre i żytnie słabe. Są to gleby przesychające, wymagające nawodnień, nawożeń i doboru upraw dla uzyskania lepszych plonów. Północną część gminy cechuje występowanie znacznych powierzchni kompleksów gleb pszenno-buraczanych. Są to głównie kompleksy żytnie bardzo dobre, klasy III. Na terenie gminy Suchy Las przeważają gleby brunatne i bielcowe, wytworzone z piasków gliniastych lekkich lub słabogliniastych na glinie, rzadziej z gliny. Najstabsze gleby występują we wschodniej i południowej części gminy – w okolicach Biedruska i Suchego Lasu (teren objęty projektem planu). Gleby o lepszej jakości występują w północno-zachodniej i zachodniej części gminy we wsiach: Chludowo, Zielątkowo, Golęczewo, Złotniki i Złotkowo.

Zgodnie z Mapą hydrologiczną Polski, podłoże omawianego obszaru budują głównie grunty antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności. Pozostałą część obszaru stanowią piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża surowców mineralnych.

Obszar objęty planem obejmuje koncesja nr 3/2019/Ł z dnia 12.04.2019 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz na wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Szamotuły – Poznań Północ”, ważna do dnia 12.04.2029 r., udzielona przez Ministra Środowiska na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie (obecnie ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku).

Warunki geologiczno-inżynierskie w podłożu istniejącego jak i projektowanych kwater składowiska są korzystne z punktu widzenia lokalizacji tego typu inwestycji.

2.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar gminy Suchy Las położony jest na pograniczu zlewni rzeki Samicy Kierskiej (część zachodnia), zlewni Bogdanki (część południowa) i bezpośrednich zlewni rzeki Warty (część wschodnia z terenem poligonu). Największymi ciekami na terenie gminy są: rzeka Warta i rzeka Samica Kierska. O bilansie wodnym obszaru decydują w znacznym stopniu strefy wododziałowe o charakterze akumulacyjnym, które na terenie gminy przebiegają w znacznym swym odcinku na obszarach leśnych. Strefy te spełniają swoją właściwą funkcję retencyjną i ochronną. Tylko na obszarze Suchego Lasu, Złotnik i częściowo poligonu przebiegają przez tereny zabudowane lub użytki rolne. Rzeka Warta płynie doliną o układzie południkowym wzdłuż wschodniej granicy gminy Suchy Las i odwadnia poprzez równoleżnikowo ułożone dolinki wschodnią część gminy. W granicach opracowania, rzekę zasila dopływ o charakterze stałym, tj. Rów Północny (tzw. Pstrągowy) oraz dopływ płynący okresowo z Jeziora Glinnowieckiego. Rejon Biedruska odwadniany jest przez mniejsze cieki mające charakter okresowy oraz system rowów melioracyjnych. Szczególnie podmokłe są tereny obejmujące zlewnie: Rowu Północnego oraz cieku w rejonie jezior Glinnowieckiego i Łysego Młyna odwadniających strefę Pagórków Poznańskich. Zachodnia część gminy odwadniana jest przez rzekę Samica Kierska, która ma ujście do rzeki Warty poza obszarem gminy. Samica Kierska płynie rozległą doliną, która szczególnie w rejonie Zielątkowa jest silnie zabagniona i zatorfiona. Zlewnia Samicy Kierskiej charakteryzuje się gęstą siecią rzeczną, z czego większość cieków to rowy melioracyjne o charakterze okresowym. Największym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Glinnowieckie o pow. 18 ha, głębokości średniej 3,5 m, które usytuowane jest na terenie zamkniętym. Z uwagi na walory przyrodnicze jest to obszar predysponowany do utworzenia użytku ekologicznego. Na terenie gminy znajduje się również Jezioro Chludowskie posiadające powierzchnię 5,3 ha

oraz Jezioro Gołęczewskie – 1,0 ha - silnie zarastające, otoczone terenami bagiennymi.

Główny użytkowany poziom wodonośny w granicach gminy Suchy Las występuje w obrębie utworów czwartorzędowych oraz częściowo trzeciorzędowych. Istnieją ponadto mioceńskie poziomy wodonośne w piaskach drobnych i pylistych.

W obrębie pasm struktur wodonośnych zlokalizowane są cztery największe ujęcia wody w gminie Suchy Las:

- Ujęcie w Zielątkowie,
- Ujęcie w Biedrusku,
- Ujęcie w Chludowie.

Wysokość zwierciadła wód podziemnych powiązana jest z budową geologiczną i rzeźbą danego terenu. Na obszarze wysoczyzn morenowych głębokość do zwierciadła wynosi z reguły do 5 m p.p.t. W strefie doliny Warty i Samicy głębokość do zwierciadła wynosi najczęściej do 1 m p.p.t. Specyficzne warunki występują na obrzeżach doliny Warty, gdzie wody wypływają na powierzchnię w formie źródeł i wysięków. Wahania zwierciadła wód podziemnych dla Chludowa są charakterystyczne dla strefy wysoczyzny morenowej zbudowanej w przewodzie z gliny zwałowej. Utwory te są słabo przepuszczalne i ograniczają infiltrację wód opadowych.

Na terenie gminy znajduje się obszar specjalnego znaczenia wód wgłębnych występujący pod nazwą Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 150 – pradolina warszawsko-berlińska. Przebiega on południkowo i związany jest z doliną rzeki Warty. Obszary występowania zbiornika wód podziemnych wymagają ochrony w skali regionalnej i związane są głównie z lokalizacją i ochroną ujęć wody. Obszar objęty planem nie jest położony w strefie ochronnej ujęcia wód podziemnych.

Analizowany teren położony jest w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 60 (PLGW600060). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz zagrożona jest ilościowo i chemicznie ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Według „Oceny jakości wód podziemnych” w punkcie pomiarowym Głębocek nr MONBADA 2566 oceniono na IIV klasę jakości końcową dla wartości średnich 2024 r.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicy zlewni jednolitej części wód powierzchniowych JCWP Warta od Kopli do Wełny (RW600012185999). Przedmiotowa JCWP jest silnie zmienioną częścią wód, ogólny stan to zły stan wód i zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem dla przedmiotowej JCWP jest dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Warta w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Warta w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej oraz węgorza europejskiego) oraz dobry stan chemiczny. Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2016-2021” udostępnionej na stronie GIOŚ stan powyższej JCWP określono jako zły (2020 r.).

2.4. Warunki klimatyczne

Klimat Gminy Suchy Las znajduje się pod przeważającym wpływem mas powietrza polarno-morskiego napływającego z nad Atlantyku. Wpływ mas powietrza polarno-kontynentalnego jest znacznie mniejszy. Warunki klimatyczne na terenie gminy kształtują się również w wyniku oddziaływania miasta Poznań. Ma to związek ze skutkami zmian urbanistycznych, w wyniku czego do atmosfery dopływają sztucznie wytworzone masy ciepłego powietrza. Oddziaływanie miasta wpływa w szczególności na klimat lokalny w rejonach: Suchego Lasu, Jelonka i Złotnik.

Gmina Suchy Las należy do jednych z najbardziej suchych miejsc w Polsce. Średnia roczna suma opadów dochodzi do 500 mm. Najwilgotniejszym miesiącem jest lipiec (średnia suma opadów wynosi około 75 mm). Do najbardziej suchych miesięcy zalicza się luty (opady poniżej 30 mm). W ciągu roku notuje się od 140 – 160 dni z opadami deszczu poniżej 0,1 mm i 35 dni z opadami śniegu.

Z danych meteorologicznych wynika, że średnia temperatura powietrza w ciągu roku wynosi 8,1°C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia temperatura wynosi 18,5°C). Najniższe temperatury wynoszące średnio – 1,5°C odnotowuje się w styczniu. Okres wegetacyjny trwa ok. 210 dni.

2.5. Roślinność i świat zwierzęcy

Szata roślinna gminy Suchy Las jest znacznie zróżnicowana. Najbardziej wartościowe fitokompleksy krajobrazowe znajdują się w dolinach rzek: Warty i Samicy Kierskiej.

Północna część gminy, poza Obszarami Chronionego Krajobrazu, charakteryzuje się krajobrazem o małej wartości przyrody ożywionej. Są to krajobrazy gruntów ornych, łąkowo-polnych z licznymi zadrzewieniami śródpolnymi i przydrożnymi, z obecnością zakrzewień i zadrzewień przywodnych. Południowa część gminy to tereny zdominowane przez krajobraz osadniczy. Są to obszary z przewagą nietrwałej roślinności ruderalnej. Występują tu liczne ogródki przydomowe, ogrody działkowe, fragmenty wysp leśnych, zadrzewień i zakrzewień.

Na terenie gminy kompleksy leśne stanowią około 32% jej powierzchni. Większa część lasów położona jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Biedrusko. Są to różnowiekowe drzewostany, na różnych siedliskach. Przeważają tu siedliska lasu mieszanego świeżego z drzewostanami sosnowymi lub dębowymi. Znaczne powierzchnie zajmują też siedliska boru mieszanego świeżego z monokulturą sosny lub lasu świeżego z różnorodnym drzewostanem: dębami, sosną, grabem.

Doliny rzeki Warty i Samicy Kierskiej tworzą obszary o wysokich walorach ornitologicznych. Są to ostoje ptaków wodno-błotnych rangi regionalnej. Stanowią miejsca lęgowe dla wielu gatunków chronionych oraz pełnią funkcje w okresie przelotów. Żyją tam również bobry, traszki oraz żaby.

Szata roślinna obszaru objętego projektem planu jest mało urozmaicona, tworząc głównie trawy oraz pojedyncze zakrzewienia i zadrzewienia. Na obszarze objętym projektem planu występują głównie małe i średnie ssaki. Jest to teren ogrodzony przez co nie stanowi stałego miejsca bytowania i żerowania zwierząt. Teren może być penetrowany przez małe i średnie ssaki oraz ptaki. Podczas pobytu na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową.

2.6. Stan jakości powietrza i klimat akustyczny

Stan czystości powietrza w znacznym stopniu warunkuje jakość życia na danym terenie, ponieważ powietrze jest nie tylko źródłem tlenu, ale ma również decydujący wpływ na zdrowie człowieka. Zanieczyszczenia powietrza polega więc na wprowadzaniu do atmosfery substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpływać na zdrowie ludzi, klimat, przyrodę, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku. Stan czystości powietrza w dużej mierze uzależniony jest tym samym od skali i kierunków rozwoju regionu. Wzrost zanieczyszczenia powietrza wynika zarówno z rozwoju budownictwa mieszkaniowego, jak i aktywności gospodarczej, gdyż wymuszają one wzrost

zapotrzebowania energetycznego, co w konsekwencji powoduje większą emisję zanieczyszczeń.

Zanieczyszczenie powietrza w gminie Suchy Las związane jest z powierzchniowym odprowadzaniem substancji zanieczyszczających tj.:

- zorganizowane, powodujące tzw. emisje niskie pochodzące z rozproszonych małych źródeł punktowych – z różnych urządzeń technologicznych i wentylacyjnych, małych zakładów, lokalne kotłownie komunalne, paleniska domowe,
- niezorganizowane, czyli składowiska odpadów, oczyszczalnie ścieków, przeładunek i transport materiałów sypkich lub substancji lotnych, przeładunek materiałów, zabiegi agrotechniczne, pojazdy samochodowe i inne.

Przy ocenie jakości powietrza atmosferycznego wykorzystano raport WIOŚ w Poznaniu pt. Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023. Prezentowaną ocenę wykonano w odniesieniu do odnowionego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu m. in. o ustawę - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) czy rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 12 kwietnia 2021 w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2021 poz. 845). Dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu wszystkie strefy zaliczono do klasy A. Jedynie w przypadku poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ wszystkie strefy zaliczono do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej w przypadku ozonu dla poziomu celu długoterminowego wszystkie strefy zaliczono do klasy D₂, w przypadku pyłu zawieszonego PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego I fazy wszystkie strefy uzyskały klasę A. Pod względem kryteriów określonych w celu ochrony roślin, strefę wielkopolską w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu zaliczono do klasy A. W klasyfikacji dodatkowej w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D₂.

Aktualny stan klimatu akustycznego w całej gminie determinowany jest przede wszystkim przez hałas komunikacyjny, a w szczególności drogowy. Głównym źródłem hałasu na terenie gminy Suchy Las jest droga krajowa nr 11. Ponadto źródłem hałasu w Gminie Suchy Las jest również linia kolejowa.

2.7. Obiekty i obszary chronione

2.7.1. Środowisko przyrodnicze

Część obszaru objętego projektem planu miejscowego (działka o nr ew. 359) znajduje się w granicach obszarowej formy ochrony przyrody, o której mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Jest nią Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Został on utworzony na mocy uchwały nr XV/138/95 Rady Gminy Suchy Las z dnia 7 sierpnia 1995 r. Podstawę prawną jego funkcjonowania stanowi uchwała nr LI/491/01 Rady Gminy Suchy Las z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie zmiany uchwał Nr XXV/138/95 Rady Gminy Suchy Las z dnia 7 sierpnia 1995 r. i Nr XLVI/243/97 Rady Gminy Suchy Las z dnia 22 stycznia 1997 r. o utworzeniu Obszaru Chronionego Krajobrazu Biedrusko (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2001 Nr 162, poz. 4496). Na przedmiotowym Obszarze Chronionego Krajobrazu nie obowiązują obecnie zakazy. Obszar ten zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz na podstawie art. 153 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zachował być prawny, lecz z braku wydania nowej uchwały pozbawiony jest ram prawnych. Jego ogólna powierzchnia to 7554 ha. Charakteryzuje go pofałdowany morenowy krajobraz z rowami z okresowo zanikającą wodą, niewielkimi jeziorami oraz starorzeczami. Na danym terenie ochronie podlegają: suche wrzosowiska, murawy kserotermiczne i napiaskowe, łąki trzęślicowe i kośne, ziołorośla, torfowiska przejściowe, trzęsawiska i młaki. Zachodnie obrzeża poligonu porastają lasy grądowe (w większości) oraz kwaśne dąbrowy z udziałem dąbrów świetlistych oraz zbiorowisk łęgowych i olsowych. W lasach Biedruskach rosną m.in. storczyki, goździk pyszny, kosaciec syberyjski, pełnik europejski i wilżyna ciernista.

W bliskim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu, od strony północnej znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Biedrusko” 300001. Obszar obejmuje teren poligonu Biedrusko (z wyłączeniem miejscowości Biedrusko). Pod względem budowy geomorfologicznej można tu wyodrębnić trzy główne jednostki. W południowej części ostoi dominują pagórki moreny czołowej, zbudowane głównie z piasków i żwirów pochodzenia wodnolodowcowego. Środkowy, największy obszar to wysoczyzna morenowa falista i pagórkowata, z przewagą piasków i glin zwałowych. Od północnego wschodu i wschodu w obręb ostoi wchodzi Poznański Przełom Warty - południkowy odcinek doliny rzecznej powstały przez przekształcenie rynny polodowcowej. Dno doliny pokryte jest

holoceńskimi utworami aluwialnymi, zaś wyższe terasy charakteryzują się budową piaszczysto-żwirową. Wody płynące tworzą interesujący, rozgałęziony układ niewielkich cieków - lewobrzeżnych dopływów rzeki Warty, płynące wzdłuż wschodniej granicy poligonu. Charakterystyczną cechą obszaru jest sieć licznych rowów z okresowo zanikającą wodą. Obecne są również małe i średniej wielkości jeziora, starorzecza, a także drobne oczka wodne w bezodpływowych zagłębieniach pochodzenia wytopiskowego. Większość zbiorników wód stojących ma charakter eutroficzny i intensywnie zarasta, a część uległa już zładowieniu (np. Jezioro Podkowa). Do najcenniejszych należy wspaniale zachowany kompleks starorzeczy nadwarciańskich w okolicy Gołębowa. W zachodniej części obszaru, na terenie rezerwatu przyrody "Gogulec" występowało śródleśne Jezioro Gogulec wraz z przyległym torfowiskiem przejściowym. Jezioro uległo całkowitemu zanikowi, a roślinność torfowiskowa zachowała się w formie szczątkowej. Największą część obszaru - ponad 62% - zajmują lasy. Są to przeważnie kompleksy grądowe i kompleksy kwaśnych dąbrów oraz zbiorowisk łągowych i olsowych (w obniżeniach terenu). Dolina Warty to obszar potencjalnie przynależny do łągów topolowych i wierzbowych oraz łągu dębowo-wiązowo-jesionowego. Tego typu lasy zostały jednak przeważnie zniszczone, a ich siedliska częściowo obsadzone sosną. Dobrze zachowane fragmenty łągów zboczowych zachowały się w parku podworskim w Radojewie. Pas przykorytowy Warty zajmują wikliny nadrzeczne (*Salicetum triandro-viminalis*). Roślinność centralnej części poligonu obfituje w płaty muraw psammofilnych (*Koelerio-Coryneporetea*), znacznie rzadsze murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*). Łącznie murawy pokrywają prawie 18% powierzchni obszaru. Ponad 11% zajmują różnego typu zarośla (głównie żarnowcowe oraz czyżnie *Pruno-Crataegetum*) oraz stopniowo regenerujące się lasy. Występują w kompleksie przestrzennym z fragmentarycznie wykształconymi psiami oraz łąkami ziołoroślowymi.

Przyroda "terenów specjalnych" okolic Biedruska z uwagi na długotrwałą izolację od niektórych form działalności ludzkiej, ma charakter unikatowy w skali regionu. Bogactwo flory i roślinności należy do najwyższych w Wielkopolsce. Stwierdzono tu występowanie 16 typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I dyrektywy Rady 92/43/EWG i 9 gatunków zwierząt z Załącznika II tej dyrektywy. Nagromadzenie stanowisk roślin chronionych i zagrożonych w skali regionu i całego kraju, a także udział ważnych siedlisk, nadaje obszarowi wysoką rangę pod względem znaczenia

dla ochrony bioróżnorodności. Na szczególną uwagę zasługują 32 taksony z regionalnej czerwonej listy. Dwa spośród nich posiadają status "zagrożony" (kategoria "EN"): leniec pospolity oraz skrzyp pstry, a 12 "narażony" ("VU"): bukwica pospolita, krwawnica, dziewięciornik błotny, lucerna kolczastostrąkowa, miodunka wąskolistna, naradka północna, nawrot pospolity, pełnik europejski, rzeżucha niecierpkowa, turzyca filcowata, wolffia bezkorzeniowa oraz zamokrzyca ryżowa. Kolejnych 16 to gatunki najmniejszej troski ("LC"): czerniec gronkowy, dzwonek szerokolistny, fiołek przedziwny, goździk pyszny, kokorycz wątła, koniopłoch łąkowy, kozłek dwupienny, kukułka krwista, kukułka szerokolistna, listera jajowata, oleśnik górski, oman wierzbolistny, śmiatka goździkowa, śmiatka wczesna, wilczomleczeńnicy oraz wyka wąskolistna, a dla trzech nie określono poziomu zagrożenia z powodu braku danych ("DD"): rogownica wielkoowockowa, starzec srebrzysty oraz śnieżyca wiosenna.

Dotychczasowy sposób zagospodarowania terenu - poligon wojskowy - ogólnie sprzyja zachowaniu jego walorów przyrodniczych i powinien być utrzymany. Wojsko od dawna użytkuje poligon w zorganizowany przestrzennie sposób, na co składa się między innymi sieć oznakowanych dróg. Podstawowa funkcja poligonu, jaką są ćwiczenia artyleryjskie, realizowana jest w obrębie tzw. pola roboczego, zajmującego głównie środkową część obszaru. Pozostałe, zwłaszcza peryferyjne partie terenu pozostają zatem nieco na uboczu, wolne od intensywnej działalności militarnej. Rolnictwo istnieje na poligonie w postaci szczątkowej, przy czym w ciągu ostatnich kilkunastu lat pogłębia się tendencja do ograniczania tej formy presji na środowisko. Zaniechanie użytkowania siedlisk nieleśnych i ich stopniowe zarastanie w wyniku sukcesji naturalnej należy do głównych zagrożeń obszaru. Kolejnym zagrożeniem jest nadmierna presja wędkarska i nie do końca uregulowana prawnie możliwość użytkowania jezior na terenie poligonu. Zagrożenie stwarza też ostatnio wzrastające w szybkim tempie nielegalne wtargnięcia na teren poligonu pojazdów - w szczególności motocykli crossowych i quadów. Do zagrożeń potencjalnych należą: rozwój aglomeracji miejskiej Poznania w kierunku północnym oraz dalszy rozwój osadnictwa rezydencjonalnego w rejonie Biedruska i na północnych rubieżach Poznania (Radojewo). Potencjalnie wpływ może mieć też składowisko odpadów komunalnych miasta Poznania zlokalizowane w gminie Suchy Las, przy południowej granicy obszaru. Składowisko jest jednym z najnowocześniejszych w Polsce z systemem zabezpieczeń przeciw

zanieczyszczeniom środowiska. Potencjalne zagrożenie istnieje wyłącznie w przypadku poważnej awarii, której prawdopodobieństwo jest niewielkie.

Obszar objęty projektem planu sąsiaduje w odległości około 170 m od otuliny rezerwatu przyrody Meteoryt Morasko. Jest to zespół kraterów powstałych w wyniku upadku meteorytu, znajdujący się na stoku Góry Moraskiej. Wzgórze o tej nazwie stanowi kulminację ciągnącego się na północ od Poznania wału moreny czołowej utworzonej pod koniec ostatniego zlodowacenia. Grupa siedmiu kraterów położona jest na południowym stoku tego wzgórza, około 0,5 km na zachód od byłej wsi Morasko. Teren ten obejmuje powierzchnię ok. 55 hektarów. Większość kraterów położona jest w niegdyś typowym dla Wielkopolski a obecnie coraz rzadziej spotykanym lesie dębowo - grabowym, zwanym grądem z bardzo dobrze zachowaną florą roślin. Występują tu także interesujące fragmenty łągu wiązowo - jesionowego oraz dąbrowy świetlistej, boru i olsu. W runie spotkać możemy wiele rzadkich i chronionych roślin takich jak lilia złotogłów, kopytnik pospolity itp. W zbiornikach wodnych rośnie bardzo rzadki w Wielkopolsce rogatek krótkoszyjkowy. Na terenie rezerwatu żyje także wiele gatunków zwierząt. Oprócz ogromnego bogactwa świata bezkręgowców, na uwagę zasługują gniazdujące tu liczne gatunki ptaków np. dzięcioł czarny – czy lelek kozodój, a spośród ssaków – borsuk.

2.7.2. Środowisko kulturowe

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ochronie i opiece podlegają:

- zabytki nieruchome, w szczególności: krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,
- zabytki ruchome, w szczególności: dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, kolekcje, numizmaty oraz pamiątki historyczne, wytwory techniki, materiały biblioteczne, instrumenty muzyczne, wytwory sztuki ludowej i rękodzieła oraz inne obiekty etnograficzne, przedmioty upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,

- zabytki archeologiczne, w szczególności: pozostałości terenowe pradziejowego i historycznego osadnictwa, cmentarze, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Na obszarze objętym projektem planu nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską.

2.8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu

Aktualne zagospodarowanie terenu oraz stan poszczególnych elementów środowiska charakteryzuje się średnim przekształceniem cech naturalnych. Jest to teren częściowo zainwestowany. Celem przedmiotowego miejscowego planu jest konieczność uporządkowania analizowanego obszaru – o powierzchni 47 ha – w drodze uchwalenia dokumentu planistycznego. Analizowany obszar – zgodnie z obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las” jest przeznaczony pod teren infrastruktury technicznej – składowisko odpadów (O/P), na którym dopuszczono lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł. Na obszarze objętym projektem planu nie obowiązuje obecnie żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Brak realizacji projektu planu stanowić będzie niewypełnienie zapisów przyjętych w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego. Ponadto brak realizacji przedmiotowego projektu planu miejscowego rozpatrywać należy zarówno pod kątem kształtowania środowiska w granicach projektu planu jak i pod kątem regionu. Brak realizacji inwestycji skutkować będzie wyczerpaniem pojemności obecnie funkcjonujących kwater, a co za tym idzie zamknięciem składowiska. Wytwarzanie odpadów jest ściśle powiązane z działalnością ludzką, a co za tym idzie proces ich unieszkodliwiania jest nieunikniony. Zakończenie funkcjonowania istniejących kwater będzie się wiązało z ustaniem pewnych emisji do środowiska. Nie można jednak uniknąć powstawania takich inwestycji, póki wytwarzane są odpady. Zgodnie z ustawą o odpadach w pierwszej kolejności należy dążyć do zapobiegania powstawania odpadów. Jeżeli nie udało się zapobiec ich powstaniu, należy po odpowiednim przygotowaniu ponownie je użyć albo poddać recyklingowi lub innym procesom odzysku. Ostatnim etapem jest unieszkodliwianie odpadów. Prowadzenie skutecznej gospodarki odpadami

niesie za sobą przede wszystkim pozytywne skutki dla środowiska. Przy przedmiotowej inwestycji zastosowane będą najnowocześniejsze rozwiązania technologiczne, zapewniające zminimalizowanie niekorzystnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Brak realizacji projektu planu ograniczyłoby również realizację instalacji związanych z pozyskiwaniem energii ze źródeł odnawialnych. „Zwiększone stosowanie energii ze źródeł odnawialnych, stanowi istotny element pakietu środków koniecznych do redukcji emisji gazów cieplarnianych i wypełnienia unijnych zobowiązań. Zwiększone stosowanie energii ze źródeł odnawialnych ma również fundamentalne znaczenie dla promowania bezpieczeństwa dostaw energii, zrównoważonej energii po przystępnych cenach, rozwoju technologicznego i innowacji, a także wiodącej pozycji technologicznej i przemysłowej, przy jednoczesnym zapewnieniu korzyści środowiskowych, społecznych i zdrowotnych, jak również stworzeniu znaczących możliwości zatrudnienia i rozwoju regionalnego, zwłaszcza na obszarach wiejskich i odizolowanych, w regionach lub na terytoriach o niskiej gęstości zaludnienia lub objętych częściową dezindustrializacją” (DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych).

3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ OKREŚLENIE I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU ORAZ REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU

Do najważniejszych istniejących problemów ochrony środowiska, które mają znaczenie z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, zaliczyć można położenie obszaru objętego planem w granicach oraz w sąsiedztwie obszarowych form ochrony przyrody, o których mowa w ustawie o ochronie przyrody. Przy czym podkreślić należy, iż z analizy informacji zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Wójta Gminy Suchy Las oraz informacji udostępnionych przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska wynika, iż przy realizacji ustaleń omawianego dokumentu, zgodnie z jego zapisami, inwestycja ta nie zagraża wyżej wskazanym formom ochrony przyrody.

Lokalizacja przedmiotowej inwestycji wiąże się z szeregiem problemów, które na etapie realizacji lub funkcjonowania inwestycji wywierać mogą wpływ na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, nie tylko na terenie objętym inwestycją, ale również na terenach sąsiednich. Istotne znaczenie nabiera zatem konieczność ochrony najbliższego otoczenia przed ewentualnymi negatywnymi oddziaływaniami planowanej inwestycji.

Przy sporządzaniu prognozy oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko konieczne stało się posłużenie informacjami i danymi dotyczącymi ogólnego wpływu podobnych inwestycji na środowisko przyrodnicze. Posłużono się również informacjami zawartymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Wójta Gminy Suchy Las określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kwater S1, S2A i S2B składowiska odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ulicy Meteorytowej 1 oraz Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej na terenie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Poznaniu”.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w projekcie planu ustalono:

- a) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych lub urządzeń, których funkcjonowanie mogłoby spowodować przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- b) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem:
 - inwestycji celu publicznego wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
 - składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
 - innych przedsięwzięć ustalonych w przepisach szczegółowych niniejszej uchwały;
- c) składowania odpadów promieniotwórczych, niebezpiecznych i odpadów obojętnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych,
- d) lokalizacji spalarni odpadów, w tym lokalizacji instalacji do termicznego przetwarzania odpadów,
- e) lokalizacji nowych kompostowni, biokompostowni, biogazowni, nowej elektrociepłowni biogazowej,
- f) lokalizacji elektrowni wiatrowych,
- g) składowania i przetwarzania ubocznych i pochodnych produktów pochodzenia zwierzęcego,
- h) rozbudowy istniejących w granicach terenu 2IO-PEF kompostowni dla bioodpadów, z wyłączeniem rozbudowy na potrzeby przyjmowania większej ilości odpadów z ogrodów i parków,
- i) składowania wszelkich odpadów powstałych w procesie spalania, w tym popiołów i żużli,
- j) lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, określonych w przepisach odrębnych,
- k) zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych odciekami i spływami z terenu składowiska, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na analizowanym terenie obowiązują obecnie ustalenia decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego Nr RPA.6733.1.3.2018 z dnia 24 kwietnia 2018 r. w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: „budowie w ramach projektowanej rekultywacji kwatery P3 wraz z instalacją odgazowania, przebudową i modernizacją instalacji odgazowania, przesyłu

i zagospodarowania biogazu składowiskowego – znajdującego się na składowisku odpadów m. Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1, na działce o nr ewid. 485, obręb Biedrusko" oraz ustalenia decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego Nr RPA.6733.1.13.2020 z dnia 1 lipca 2020 r. w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na: budowie zbiornika przeciwpożarowego wodnego wraz z infrastrukturą zewnętrzną na terenie składowiska odpadów komunalnych m. Poznania w Suchym Lesie ul. Meteorytowej 1, na działce o nr ewid. 485, obręb Biedrusko". Dla istniejącego składowiska odpadów wydane zostało pozwolenie zintegrowane na eksploatację kwatery P-3 składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w m. Suchy Las, gm. Suchy Las (Decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-II-2.7222.23.2019 z dnia 12 listopada 2020 r.).

W związku z powyższym w zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż szereg ustaleń w nim zawartych pozwoli zminimalizować negatywne oddziaływanie projektowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze. Warunkiem takiego stanu rzeczy jest jednak bezwzględne stosowanie się do ustaleń projektu planu, a także uwzględnienie podczas zagospodarowania przedmiotowego obszaru zaleceń zawartych w niniejszej prognozie.

W fazie realizacji niekorzystne oddziaływania obejmą przede wszystkim przekształcenia powierzchni ziemi i gleby spowodowane pracami budowlanymi, podczas których wytworzone zostaną odpady, a także nastąpi emisja hałasu związana z pracami realizacyjnymi i montażowymi oraz emisja substancji powodowana pyleniem materiałów budowlanych oraz spalaniem paliw silnikowych maszyn i urządzeń roboczych.

Eksploatacja przedmiotowej inwestycji w fazie porealizacyjnej obejmie głównie produkcję odpadów czy emisję niekorzystnych dla środowiska przyrodniczego substancji do atmosfery.

Przewidywane skutki oddziaływania przedstawionego projektu planu na całość środowiska przyrodniczego oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, trwałości, odwracalności, natężenia zachodzących zmian i ich zasięgu przestrzennego. Zastosowanie całego szeregu nowoczesnych technicznych i technologicznych rozwiązań chroniących środowisko,

minimalizuje ujemne oddziaływania inwestycji na tyle, że można je uznać za omijalne.

Oddziaływanie projektowanego zainwestowania i zagospodarowania na przestrzeń i obiekty z nią związane podzielić można na: bezpośrednie, pośrednie, wtórne i skumulowane. W przypadku, gdy kryterium oceny będzie czas, mówić należy o oddziaływaniu długoterminowym (kilkudziesięcioletnim np. powyżej 50 lat), średnioterminowym (obliczonym na 1-10 lat), krótkoterminowym (do 1 roku). Ponadto może to być oddziaływanie stałe lub chwilowe (ograniczone do 1 doby). Brak definicji tych pojęć w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz Prawie ochrony środowiska, a zarazem ogólnie nakreślona w studium polityka przestrzenna powodują, że ocena jest subiektywna.

Bezpośrednie oddziaływania dotyczyć mogą:

- usunięcia resztek roślinności i gleby spod kolejnych kwater i ich okresowej eksploatacji,
- wykonania odpowiedniej okrywy rekultywacyjnej zapewniającej powstanie i utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej,
- pewnej zmiany cech konfiguracyjnych terenu finalnie dobrze skomponowanej z otoczeniem,
- zmiany warunków gruntowo-wodnych terenu bez nadmiernej ingerencji w budowę geologiczną i hydrogeologię podłoża,
- generowania hałasu nie przekraczającego jednak wartości dopuszczalnych na pobliskich terenach chronionych akustycznie.

Oddziaływania pośrednie:

- niewielkie (ostatecznie) zmiany w krajobrazie,
- zmiana walorów wizualnych,
- zmiany w pokryciu roślinnością.

Oddziaływania długoterminowe:

- przekształcenia w sferze wizualnej odbierane jako „zanieczyszczenie” środowiska lub wręcz przeciwnie, jako pewna atrakcyjność świadomie kształtowanego krajobrazu kulturowego.

Oddziaływania średnioterminowe:

- hałas generowany przez funkcjonującą inwestycję, związany z dowozem odpadów,
- hałas od pracującego sprzętu, maszyn i urządzeń znajdujących się na składowisku (poziom hałasu będzie się mieścić w dopuszczalnych granicach).

Oddziaływania krótkoterminowe:

- coroczne zmiany w szacie roślinnej,
- zmiany walorów wizualnych terenu, związane z okresem realizacji kolejnych faz inwestycji,
- generowany hałas i emisja substancji do powietrza na etapie budowy różnych obiektów budowlanych, prowadzonej rekultywacji itp.

Oddziaływania stałe:

- część z przytoczonych wyżej oddziaływań związanych z kształtowaniem nowego krajobrazu.

Oddziaływania chwilowe:

- hałas i emisja spalin od przejeżdżających samochodów,
- hałas i zanieczyszczenie powietrza od prowadzonych prac budowlanych, montażowych i konserwacyjnych itp.

Oddziaływania wtórne:

- ewentualny wpływ wprowadzanego zagospodarowania na klimat lokalny,
- wpływ na poziom wód gruntowych,
- znikome zagrożenie potencjalnym zanieczyszczeniem gruntu i wód.

Skumulowane oddziaływania na środowisko:

- przekształcenia rzeźby i środowiska gruntowo-wodnego, kompensowane przez przyjęte rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne,
- docelowe przywrócenie walorów użytkowych terenu oraz zagospodarowanie zgodne z planowanym przeznaczeniem.

W 2016 r. Zespół Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza sporządził dokument pt. „Ocena uciążliwości zapachowej składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na terenie administracyjnym gminy Suchy Las przy ulicy Meteorytowej 1”, którego celem było oszacowanie zasięgu zapachowego oddziaływania Składowiska Odpadów oraz określenie obszaru, na którym

to oddziaływanie może stanowić nadmierną uciążliwość dla lokalnej ludności i wskazanie źródeł emisji zapachowej, odpowiedzialnych za tę uciążliwość.

3.1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

Na etapie realizacji inwestycji głównym źródłem emisji zanieczyszczeń powietrza będą silniki pojazdów i maszyn budowlanych oraz prace ziemne. Ponadto emisja do atmosfery powstająca w trakcie realizacji ustaleń projektu planu będzie czasowa, a przy zachowaniu odpowiednich norm pracy może być znacznie zminimalizowana. Wszelkie prace budowlane będą miały charakter czasowy i nie spowodują długotrwałego wpływu na jakość powietrza atmosferycznego na obszarze objętym planem.

W projekcie planu ustalono zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej, z dopuszczeniem stosowania energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł, w tym z elektrociepłowni biogazowej oraz elektrowni słonecznej. Zaopatrzenie w ciepło ustalono z zastosowaniem technologii i urządzeń niskoemisyjnych oraz odnawialnych źródeł, w tym elektrociepłowni biogazowej oraz elektrowni słonecznej.

Zdecydowanie bardziej znaczące oddziaływania dla jakości powietrza atmosferycznego będą miały miejsce na etapie funkcjonowania inwestycji. Lokalizacja nowych obiektów budowlanych wiąże się z emisją gazów i pyłów, które powstawać będą głównie w wyniku zachodzących procesów technologicznych.

Źródłami niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń będą kwatery składowania odpadów (zarówno w fazie ich przygotowania, jak i eksploatacji, a następnie rekultywacji), ruch pojazdów transportujących odpady oraz ruch sprzętu pracującego na terenie składowiska.

W czasie pracy składowiska zachodzić będzie niewielka emisja niezorganizowana: tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, pyłu zawieszonego P10, siarkowodoru, amoniaku, węglowodorów aromatycznych i węglowodorów alifatycznych. Zakłada się, że zwiększone stężenia zanieczyszczeń lub natężenia uciążliwości będą miały charakter lokalny i dotyczyć będą głównie terenów otwartych. W związku z powyższym emisję zanieczyszczeń można uznać za nie mającą istotnego wpływu na stan powietrza atmosferycznego (nie powinny przekraczać wartości dopuszczalnych i wartości odniesienia dla żadnej z wymienionych substancji).

Funkcjonowanie takiej inwestycji jak składowisko odpadów wiązać się może z emisją odorów. Proces kompostowania odpadów może również wiązać się z wystąpieniem

uciążliwości odorotwórczych. Podkreślić należy, iż w projekcie planu zakazano lokalizacji nowych kompostowni, biokompostowni, nowej elektrociepłowni biogazowej oraz składowania odpadów z kompostowni, biokompostowni przetwarzających produkty uboczne i pochodne pochodzenia zwierzęcego oraz składowania i przetwarzania ubocznych i pochodnych produktów pochodzenia zwierzęcego.

W 2016 r. Zespół Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza sporządził dokument pt. „Ocena uciążliwości zapachowej składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na terenie administracyjnym gminy Suchy Las przy ulicy Meteorytowej 1”, którego celem było oszacowanie zasięgu zapachowego oddziaływania Składowiska Odpadów oraz określenie obszaru, na którym to oddziaływanie może stanowić nadmierną uciążliwość dla lokalnej ludności i wskazanie źródeł emisji zapachowej, odpowiedzialnych za tę uciążliwość. Wykonano rekonesans na Składowisku, którego celem było: wytypowanie źródeł emisji zapachowej o charakterystycznym zapachu, zapoznanie się zespołu z rodzajami zapachów (zespół składał się z 6 osób). W wyniku rekonesansu wyróżniono 6 źródeł emisji o charakterystycznym zapachu tj.:

- Kwatera unieszkodliwiania odpadów;
- Pryzmy bioodpadów;
- Punkt rozdrabniania i mielenia gałęzi i tym podobnych odpadów zielonych oraz składowania rozdrobnionego materiału;
- Instalacja do dezodoryzacji powietrza wentylacyjnego hali biokompostowni;
- Pryzmy kompostu dojrzewającego pod wiatą przy hali biokompostowni;
- Budynek technologiczny oczyszczalni odcieków.

Ponadto wykonano badania takie jak: oszacowanie współczynników Webera-Fechnera, kontrola skuteczności dezodoryzacji, zastosowano również pomiary terenowe. Podczas wszystkich terenowych sesji pomiarowych prowadzono monitoring warunków atmosferycznych, w tym kontrolowano prędkość i kierunek wiatru, temperaturę i wilgotność powietrza atmosferycznego, ciśnienie atmosferyczne, stopień i opad oraz określano stopień równowagi atmosfery.

Na podstawie wykonanych badań stwierdzono, że zapachowe oddziaływanie Składowiska wykracza poza jego granice i jest przyczyną poważnego konfliktu społecznego. Sporadycznie zapach ze Składowiska bywa wyczuwalny w odległości kilku kilometrów w linii wiatru od granicy obiektu (w czasie badań został zanotowany

w odległości 4 km). Dominującym źródłem emisji zapachowej ze Składowiska, odpowiedzialnym za jego uciążliwość, jest kwatera składowania odpadów. Biokompostownia – wbrew obawom mieszkańców – nie jest uciążliwa. Pochodzący z niej zapach jest wyczuwalny jako wyraźny tylko w niedalekiej odległości od źródła; szybko zanika ze wzrostem odległości. Emisja zapachowa spod wiaty jest niewielka, z uwagi na duży współczynnik Webera-Fechnera, w małej odległości od źródła zapach jest wyraźny, a w większej szybko znika. W okresie objętym badaniami skuteczność dezodoryzacji w biosferze była zadowalająca. Wyniki pomiarów i obserwacji wskazują jednak na nieprawidłowo prowadzony proces lub niepoprawne założenia projektowe.

Na brak negatywnego oddziaływania na powietrze składowiska w Suchym Lesie w najbliższym otoczeniu ZZO przyczynić się mogą m.in.:

- dobór odpowiednich technologii składowania, w tym odpowiednie rozplantowanie odpadów, ich segregacja, przykrywanie odpadów warstwą izolacyjną, ugniatanie warstwy izolacyjnej, zainstalowanie studni odgazujących odprowadzających gazy wytwarzające się w obrębie składowiska,
- zapewnienie sprzyjających warunków biochemicznego rozkładu odpadów,
- ujmowanie i oczyszczanie odcieków,
- utworzenie pasów zieleni ochronnej, odpowiednio zagospodarowanej i zadbanej.

Obecność biogazowni może spowodować emisję z procesów grzewczych i technologicznych oraz zanieczyszczenie powietrza związane z obsługą komunikacyjną inwestycji. Projekt planu zakazuje lokalizacji nowych biogazowni.

W projekcie planu dopuszczono lokalizacji instalacji odnawialnych źródeł energii - elektrowni słonecznej, w tym o mocy przekraczającej 500kW wraz z budynkami towarzyszącymi. Funkcjonowanie elektrowni słonecznych nie powoduje emisji substancji do powietrza, w związku z ich eksploatacją nie uwalniają się zanieczyszczenia, jest to instalacja bezemisyjna.

Nie przewiduje się, aby przy zastosowaniu odpowiednich środków nastąpiło w tym zakresie znacząco negatywne oddziaływanie. Ponadto w projekcie planu zamieszczono zapis zakazujący lokalizacji obiektów budowlanych lub urządzeń, których funkcjonowanie mogłoby spowodować przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny. W myśl przepisów z zakresu ochrony środowiska ochrona

poszczególnych komponentów środowiska polega na zapewnieniu jak najlepszego ich stanu, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomów hałasu i pól elektromagnetycznych, poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów hałasu i pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane,
- utrzymywanie jakości wód powyżej albo co najmniej na poziomie wymaganym w przepisach oraz doprowadzenie jakości wód co najmniej do wymaganego przepisami poziomu, gdy nie jest on osiągnięty,
- utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach, zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane oraz zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach.

Wyjątkiem od tych zasad jest art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym eksploatacja instalacji powodująca wprowadzenie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Uchwalenie planu, a w konsekwencji dalsza eksploatacja istniejącego składowiska odpadów nie spowoduje istotnej zmiany klimatu lokalnego. Projektowane przeznaczenie terenu nie spowoduje zmiany warunków klimatycznych w rejonie. Miejscowo wystąpić może nieznaczne ocieplenie mikroklimatu poprzez zastosowanie rozwiązań grzewczych w nowoprojektowanych budynkach czy ograniczenie wilgotności poprzez wprowadzenie powierzchni utwardzonych, co jednak nie będzie generowało niekorzystnych oddziaływań w tym zakresie.

3.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z obowiązującymi wymogami, określone w projekcie planu założenia rozwoju przestrzennego opierają się na rzeczywistym rozpoznaniu stanu zasobów wodnych i gwarantują ochronę tych zasobów poprzez uwzględnienie określonych warunków i ograniczeń w ich wykorzystaniu. Za południową granicą obszaru objętego opracowaniem znajduje się staw. W projekcie planu miejscowego

zapobiegawczo wprowadzono obowiązek zachowania systemu melioracyjnego, a w przypadku jego naruszenia zastosowanie rozwiązań zastępczych zgodnie z przepisami odrębnymi. W przypadku naruszenia systemu melioracji, działania zastępcze polegają na przywróceniu lub naprawie uszkodzonych urządzeń melioracyjnych przez właścicieli gruntów lub spółki wodne, w zależności od lokalnych uwarunkowań. Działania zastępcze obejmują konserwację i naprawę, usuwanie przeszkód tamujących odpływ wody, naprawę urządzeń. Prawidłowe użytkowanie urządzeń melioracyjnych, prowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi, nie pogorszy środowiska gruntowo – wodnego obszaru opracowania oraz terenów znajdujących się w sąsiedztwie. Poprawnie zrealizowany system melioracyjny będzie skuteczny i wydajny tak by nie doprowadzić do lokalnych podtopień, m.in. w przypadkach wystąpienia nawałnych deszczy.

Podczas realizacji projektu planu, ochrona zasobów wodnych skupiać powinna się na niedopuszczeniu do wycieku m.in. olejów, smarów i wszelkich innych niebezpiecznych substancji z maszyn budowlanych i pojazdów samochodowych.

Dla prawidłowej ochrony zasobów wodnych w projekcie planu określono sposób zagospodarowania ścieków bytowych, przemysłowych. Ścieki bytowe, przemysłowe docelowo odprowadzane będą zgodnie z przepisami odrębnymi, czyli m.in. z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub urządzeń wodnych, które dopuszczają odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej lub do zbiornika bezodpływowego.

W przypadku wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi - ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647), ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r., poz. 960), ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów.

Podkreślić należy, iż tereny przewidziane pod budowę składowiska odpadów muszą spełniać określone warunki hydrogeologiczne udokumentowane przez cały szereg wykonanych badań. Podstawą lokalizacji takiego przedsięwzięcia jest

naturalna bariera geologiczna uszczelniająca jego podłoże i ściany boczne o rozprzestrzenieniu przekraczającym obszar składowiska oraz dostatecznie głębokie położenie zwierciadła wód podziemnych. Możliwe, a często nawet pożądane jest zastosowanie rozwiązań przystosowujących warunki hydrogeologiczne i geotechniczne podłoża do potrzeb składowiska, np. zastosowanie sztucznej bariery geologicznej (kombinacja geotekstyliów lub bentonitów i gruntu rodzimego), obniżenie zwierciadła wód podziemnych. Konieczne są dodatkowe zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed dopływem zanieczyszczeń ze składowanych odpadów (zabezpieczenie zboczy i korony składowiska przed erozją, zakotwienie geomembrany, system drenażu wód odciekowych itp.).

Projekt składowiska i jego realizacja zapewniają bezpieczne funkcjonowanie inwestycji w jej obecnym kształcie. W wyniku uchwalenia analizowanego projektu planu charakter obiektu oraz rodzaj i sposób składowania odpadów nie zmienia się znacząco. Ustalono zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z obowiązującym prawem składowisko objęte jest monitoringiem prowadzonym na podstawie obowiązującego Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 sierpnia 2022 r. w sprawie składowisk odpadów oraz obowiązującego pozwolenia wodnoprawnego.

W 2013 r. ilość odpadów przyjętych na składowisko wyniosła 113385,8 Mg, z czego unieszkodliwieniu przez składowanie na składowisku poddano 78510,4 Mg, jako materiały eksploatacyjne wykorzystano 20094,0 Mg, a jako materiały do kompostowni przyjęto 9396,9 Mg. Na terenie składowiska odpadów znajduje się oczyszczalnia wód odciekowych. Wody odciekowe oczyszczone odprowadzane są do stawu naturalnego. Część z nich wykorzystywana jest do celów technologicznych m.in. do zraszania dróg i podlewania zieleni.

Zakład prowadzi system kontrolno-pomiarowy zgodnie z rozporządzeniami Ministra Środowiska i posiadanymi pozwoleniami. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wykonywane są badania monitoringowe wód podziemnych i powierzchniowych, wielkość opadu atmosferycznego, pomiar skład gazu składowiskowego, badanie składu powietrza, pomiar emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, badanie składu odprowadzanych z oczyszczalni wód odciekowych oczyszczonych, pomiar emisji hałasu, badanie ścieków opadowych, kontrola osiadania powierzchni. Jako sposób prowadzenia systematycznego nadzoru zastosowanych środków mających na celu

ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych określa się prowadzenie badań monitoringowych zgodnie z przepisami szczegółowymi, stały dozór techniczny nad sprawnością instalacji i urządzeń eksploatowanych na terenie Zakładu, oraz natychmiastowe usunięcie zdiagnozowanych nieprawidłowości. W związku z powyższym realizacja plan nie wpłynie negatywnie na JCWPd w granicach planu.

Większość badanych wód powierzchniowych jest zasobna w substancje mineralne: wapń, węglany, siarczany, chlorki. Stężenie tych jonów determinuje klasyfikację wód powierzchniowych i powoduje, że przy pozostałych wskaźnikach na poziomie I lub II klasy, badane wody kwalifikują się do wód poza kl. II. Staw przy składowisku charakteryzuje się pozaklasową jakością wód ze względu na dużą ilość substancji organicznych, wysokie wskaźniki OWO, a także wysokie stężenia mineralnych chlorków, sodu i potasu – po części za ten stan odpowiadać może spływ wód roztopowych i opadowych z dróg. Odcieki składowiskowe oczyszczane są w oczyszczalni usytuowanej na terenie składowiska, a po oczyszczeniu metodą odwróconej osmozy, za pośrednictwem stawu stabilizacyjnego sukcesywnie odprowadzane do środowiska. Skład chemiczny i własności fizyczne odcieku spełniają wymagane prawem warunki jakościowe – wszystkie wskaźniki są na poziomie znacznie poniżej poziomu dopuszczalnego.

Ścieki sanitarne z zaplecza technicznego i obiektów administracyjnych gromadzone są w szczelnych zbiornikach bezodpływowych (zlokalizowanych: przy oczyszczalni odcieków, elektrociepłowni biogazowej, budynku administracyjno-socjalnym i portierni) i wywożone, przez ZZO do oczyszczalni ścieków na terenie Poznania.

Ścieki deszczowe z dachów obiektów kubaturowych oraz terenów nieutwardzonych, na których nie odbywa się składowanie odpadów podczyszczane są w piaskownikach i odprowadzane do ciek, a przesiąkające przez zrekultywowany i eksploatowany obszar składowiska zbierane są przez drenaż i kierowane do istniejącej na terenie składowiska odpadów w Suchym Lesie oczyszczalni odcieków.

Odcieki zatężone zbierane są w uszczelnionym zbiorniku bezpośrednio przy oczyszczalni ścieków i razem z surowymi odciekami zawracane do kwater składowiska poprzez studnie chłonne w celu intensyfikacji procesu wytwarzania biogazu.

Odcieki oczyszczone odprowadzane są do ziemi poprzez staw stabilizacyjny. W projekcie uchwały zapisany jest obowiązek zachowania systemu melioracyjnego, a w przypadku konieczności jego naruszenia zastosowanie rozwiązań zastępczych zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto znajduje się tam również zapis dotyczący przeciwpożarowego zaopatrzenia terenu w wodę oraz dróg pożarowych.

Należy przypuszczać, że eksploatacja biogazowni wiązać się będzie z użyciem wody w zamkniętych obiegach grzewczych, ale instalacja ta nie będzie powodować powstawania ścieków technologicznych, które mogłyby stanowić zagrożenie dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Ustalenia projektu planu miejscowego regulują zasady gospodarki wodno-ściekowej, w związku z czym ich realizacja gwarantuje właściwą ochronę wód powierzchniowych i podziemnych zarówno w trakcie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji. Ustalenia planu nie będą mieć negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

3.3. Oddziaływanie na powierzchnię terenu, gleby i zasoby naturalne

Realizacja nowych obiektów budowlanych spowoduje trwałe wyłączenie i uszczelnienie fragmentów powierzchni ziemi, na których zostaną one posadowione. Konieczne będzie prowadzenie wykopów i wykonanie fundamentów pod konstrukcje budowlane.

Realizacja nowych obiektów kubaturowych spowoduje powstanie nadmiaru mas ziemnych, które trzeba będzie zagospodarować, a także spowoduje zmiany w profilu glebowym (nadmierne zagęszczenie, zmiana przepuszczalności podłoża). Są to zmiany nieuniknione i związane z realizacją każdego typu inwestycji budowlanych.

Przy prowadzeniu prac ziemnych, a przede wszystkim wykopów, należy zachować szczególną ostrożność, gdyż wybranie utworów powierzchniowych, a w tym gleby stanowiącej naturalny kompleks sorpcyjny spowoduje skrócenie drogi, a więc i czasu migracji ewentualnych zanieczyszczeń w głąb gruntu i dalej do wód podziemnych. Niedopuszczalne jest też używanie do prac budowlanych niesprawnych czy uszkodzonych maszyn i urządzeń.

W celu ograniczenia występowania negatywnych skutków lokalizacji nowej zabudowy, wprowadzono zapis określający intensywność zabudowy oraz udział powierzchni biologicznie czynnej.

Negatywnym oddziaływaniem na podłoże gruntowe odznaczać się będzie realizacja powierzchni utwardzonych, niezbędnych do funkcjonowania projektowanej inwestycji. Jednak w celu ograniczenia niekorzystnych zmian na przepuszczalność podłoża gruntowego zaleca się przy ich realizacji uwzględnienie rzeczywistych potrzeb planowanej inwestycji i w miarę możliwości

zagospodarowanie jak największej powierzchni terenów jako tereny biologicznie czynne.

Ze zmianą ukształtowania powierzchni terenu wiązać się może również dopuszczona w projekcie planu lokalizacja zbiorników retencyjnych do gromadzenia odcieków, stawów stabilizacyjnych, zbiorników przeciwpożarowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą. Zapisy projektu planu miejscowego dopuszczają niwelację terenu względem istniejącego poziomu terenu, bez prawa naruszenia interesu osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zmiany ukształtowania terenu i właściwości gruntów mogą wystąpić także w skutek dopuszczonych w projekcie planu robót w zakresie budowy, przebudowy, rozbudowy, odbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w obrębie omawianego obszaru. Przekształcenia powierzchni terenu będą miały jednak charakter lokalny i czasowy. Trwałe oddziaływanie na właściwości gruntów wystąpi jedynie poprzez umieszczenie pod powierzchnią terenu poszczególnych elementów infrastruktury technicznej. Ze względu na niewielką skalę działania, nie wpłynie to jednak na zmianę ukształtowania powierzchni terenu i warunki gruntowe.

Zapisy zawarte w projektowanym dokumencie ustalają sposób postępowania z odpadami wytworzonymi na terenie działki. Niezależnie od rodzaju przyjmowanych przez składowisko odpadów, przewidywane przekształcenia powierzchni ziemi oraz krajobrazu w obrębie terenu objętego planem będą znaczne, zarówno w sferze wizualnej, jak i w odniesieniu do zakresu zmian cech konfiguracyjnych zajmowanego terenu. Zmiany te zaznaczają się już na etapie budowy składowiska i przygotowywania kolejnych kwater (wybierana z ich podłoża ziemia służy do budowy ich obwałowań). Wypełnione odpadami, kolejne kwatery składowiska zostaną przykryte zewnętrzną warstwą izolacyjną zabezpieczającą przed erozją wodną i wietrzną oraz odpowiednią okrywą rekultywacyjną zapewniającą powstanie i utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej. Zlokalizowane na składowisku obiekty budowlane są nieliczne, na ogół nieduże, bez negatywnego wpływu na krajobraz terenu objętego planem i jego otoczenia.

Gleba jest środowiskiem odpornym na oddziaływanie składowiska odpadów. Badając różne obiekty tego typu, nie udowodniono jednoznacznego ich wpływu na wzrost zawartości metali ciężkich w pobliskich glebach. Również zanieczyszczenia chemiczne i bakteryjne nie wykraczają poza teren składowiska. Dobrze zarządzany i zagospodarowany, a przy tym ogrodzony i zadbany obiekt nie powoduje

nadmiernej koncentracji związków azotowych w glebie i nie przyczynia się do zachwaszczenia terenów sąsiednich. Nowoczesne składowiska odpadów posiadające odpowiednie uszczelnienie (np. w postaci geomembrany) skutecznie ograniczają odpływ z nich odcieków do wód podziemnych i otaczających gleb.

Środowisko glebowo-roślinne chronione jest m.in. poprzez właściwie prowadzoną gospodarkę wodno-ściekową. Po zakończeniu przyjmowania odpadów poszczególne fragmenty składowiska (kwatery) zostaną zrehabilitowane, a odpowiednia okrywa rekultywacyjna zapewni powstanie i utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej. Przewiduje się rekultywację składowiska odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

W projekcie planu ustalono zagospodarowanie odpadów związanych z obsługą składowiska, zgodnie z przepisami odrębnymi – m.in. zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

3.4. Oddziaływanie na krajobraz

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje zmianę krajobrazu obszaru objętego ustaleniami projektowanego dokumentu. Największy wpływ na krajobraz będzie miało powstanie nowej zabudowy. Nie będą one jednak negatywne - projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyć harmonijną całość. Wszelkie zapisy dotyczące krajobrazu oparte są o Europejską Konwencję Krajobrazową sporządzoną we Florencji dnia 20 października 2000 roku. Warunkiem takiego stanu rzeczy jest jednak ustosunkowanie się na etapie realizacji projektu planu miejscowego odpowiednio do możliwości środowiska. Niewątpliwie korzystne dla kształtowania krajobrazu jest ustalenie wielkości wskaźników intensywności zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej.

Do krajobrazu wprowadzone zostaną dodatkowo elementy związane z realizacją instalacji pozyskujących energię ze źródeł odnawialnych. Nie przewiduje się jednak negatywnego oddziaływania na przedmiotowe tereny i ich sąsiedztwo. Panele fotowoltaiczne są niewysokie (max. do 5 m) i właściwie niewyróżnialne z krajobrazu już w odległości ok. 300m. Przyczynia się do tego fakt, iż panele fotowoltaiczne są ciemne i montowane na szarym (ocynkowanym) stelażu.

Analizowany teren położony jest poza granicami krajobrazów priorytetowych określonych w „Audycie krajobrazowym województwa wielkopolskiego”, przyjętym uchwałą Nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego.

3.5. Oddziaływanie na klimat akustyczny i promieniowanie pól elektromagnetycznych

Ochrona przed hałasem zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie. W przypadku, gdy nie jest to możliwe należy zastosować techniki pozwalające na obniżenie hałasu do poziomu dopuszczalnego. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu jest przyporządkowanie danego terenu do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują tereny objęte ochroną akustyczną w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W projekcie planu wskazano, iż działalność prowadzona na terenach IO-PEF nie może przekroczyć standardów akustycznych na terenach sąsiednich.

Najbliższy teren podlegający ochronie akustycznej (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, ul. Kasztanowa, Gajowa) znajduje się w odległości 700 m od zachodniej granicy obszaru objętego projektem planu, w kierunku południowo-wschodnim w odległości 950 m zlokalizowana jest zabudowa na terenie osiedla Morasko (ul. Poligonowa), w kierunku południowym w odległości 750 m zlokalizowana jest Leśniczówka w obrębie rezerwatu Morasko. Przyjęte rozwiązania projektowe pozwolą na kształtowanie odpowiedniego klimatu akustycznego przedmiotowego terenu. Nie przewiduje się możliwości przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach sąsiednich.

Źródłami hałasu na terenie ZZO w Suchym Lesie i jego najbliższym otoczeniu będą:

- transport samochodowy i sprzęt uczestniczący w budowie i rozbudowie zakładu (okresowo i tylko w porze dziennej),
- transport samochodowy dowożący odpady na składowisko (w ciągu dnia),
- sprzęt eksploatowany na terenie składowiska (kompaktor, spycharka, koparko-ładowarka itp.), również pracujący w ciągu dnia,
- maszyny i urządzenia pracujące na terenie składowiska zarówno w dzień, jak i w nocy (agregaty prądotwórcze, stacja ssawodmuchawy, emitowane gazy wylotowe z biogazowni).

W ramach monitoringu środowiska prowadzone były (w latach 2003-2004) pomiary hałasu w punktach usytuowanych na terenie składowiska i przy ul. L. Kubackiego (na skraju zabudowy mieszkaniowej - w odległości około 1000 m od składowiska). Z dostępnych informacji wynika, że hałas zmierzony w ramach tych badań nie przekracza wartości dopuszczalnych dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zarówno w dzień, jak i w nocy.

Ze względu na znaczną odległość składowiska od terenów zabudowy mieszkaniowej zastosowanie środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych, ograniczających emisję hałasu co najmniej do poziomów dopuszczalnych nie będzie konieczne. Nie przewiduje się, aby wyżej wymienione urządzenia mogły wpływać negatywnie na obszar będący przedmiotem projektu planu. Warunkiem tego jest ścisłe stosowanie się do ustaleń zawartych w projekcie planu oraz przestrzegania przepisów odrębnych w tym zakresie.

W trakcie realizacji elektrowni słonecznej wystąpią oddziaływania akustyczne związane z wykonywaniem prac montażowych, pracą sprzętu budowlanego oraz transportem materiałów i surowców. Hałas powstający na etapie budowy inwestycji jest hałasem zmiennym w czasie, okresowym, krótkotrwałym i ustąpi po zakończeniu robót. Uciążliwość oraz zasięg oddziaływania hałasu związanego z robotami budowlanymi zależą od typu i liczby równocześnie pracujących maszyn oraz czasu ich pracy. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska, poziom mocy akustycznej urządzeń stosowanych w budownictwie podlega ograniczeniom i nie powinien przekraczać:

- spycharki i ładowarki gąsienicowe: 103 dB (moc netto urządzenia $P \leq 55$ kW);
- spycharki, koparki i ładowarki kołowe: 101 dB (moc netto urządzenia $P \leq 55$ kW);
- kruszarki do betonu, młoty pneumatyczne: 105 dB (masa urządzenia $m \leq 15$ kg);
- agregaty sprężarkowe: 97 dB (moc netto urządzenia $P \leq 15$ kW);
- agregaty prądotwórcze, spawalnicze: 97 dB (moc elektryczna urządzenia $2 \text{ kW} < P_{el} < 10 \text{ kW}$).

Poziom mocy akustycznej pojazdów ciężkich, w zależności od rodzaju wykonywanej operacji, wynosi od 100-105 dB (zgodnie z ITB338). W czasie pracy maszyny maksymalny zasięg oddziaływania hałasu o poziomie LWA = 60 dB, który może być odbierany jako uciążliwy wynosi zatem:

- LWA = 95 dB – dzh $\approx$ 15 m,
- LWA = 100 dB – dzh $\approx$ 40 m,
- LWA = 105 dB – dzh $\approx$ 75 m,
- LWA = 110 dB – dzh $\approx$ 125 m.

Hałas związany z robotami budowlanymi nie podlega wprowadzie normalizacji jednak zaleca się taką organizację pracy, aby ograniczyć jego oddziaływanie na ludzi i tereny chronione.

Źródłem hałasu emitowanego z terenu elektrowni słonecznej na etapie eksploatacji będą stacje transformatorowe - moc akustyczna źródła zastępczego $LWA \leq 85$ dB. Ocenę oddziaływania omawianego przedsięwzięcia w zakresie hałasu wykonano metodą obliczeniową. Do obliczeń wykorzystano oprogramowanie: CadnaA® ©DataKustik GmbH Dongle: L42342. Obliczenia hałasu przeprowadzono w oparciu o model propagacji dźwięku zgodny z normą PN-ISO 9613-2 „Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczeniowa” (Dyrektywa 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r.). Ocena hałasu została wykonana na podstawie porównania wyznaczonych wskaźników hałasu dla pory dnia (LA_{eqD}) i dla pory nocy (LA_{eqN}) z wartościami dopuszczalnymi poziomu hałasu przemysłowego na terenach podlegających ochronie akustycznej. Przeprowadzona analiza oddziaływania na klimat akustyczny wykazała, że zasięg prognozowanego poziom hałasu emitowanego do środowiska przez przedmiotowe przedsięwzięcie o wartości 50/55 dB w porze dnia i 40/45 dB w porze nocy nie obejmuje terenów chronionych akustycznie (KARTA INFORMACYJNA PRZEDSIĘWZIĘCIA pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej na terenie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Poznaniu”, grudzień 2021 r.).

W czasie realizacji elektrowni słonecznych nie będą wykorzystywane żadne urządzenia, których praca mogłaby powodować zagrożenie dla środowiska w zakresie emisji pola lub promieniowania elektromagnetycznego. Ewentualne urządzenia elektryczne będą zasilane z istniejącej linii energetycznej i będą pracowały przy napięciu zasilania 220 V lub 400 V, tj. przy napięciu niskim, podobnie jak wszystkie urządzenia domowe, stąd też generowane przez nie pola

elektromagnetyczne będą pomijalne w stosunku do panującego tła elektromagnetycznego. Jedynym źródłem promieniowania elektromagnetycznego w zakresie fal średnich i mikrofal mogą być stacjonarne urządzenia geodezyjne, wykorzystywane do dokładnych pomiarów geodezyjnych z wykorzystaniem standardu GPS, takie jak np. radiowe punkty referencyjne. Ze względu na bardzo małą moc tych urządzeń, zasięg ich oddziaływania jest niewielki, ograniczony do kilkucentymetrowego obszaru wokół anteny nadawczej.

3.6. Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy, różnorodność biologiczną, obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

Wpływ ustaleń projektu planu na różnorodność biologiczną, florystyczną i faunistyczną obszaru nim objętego jest ograniczony i dotyczy głównie terenów bezpośrednio sąsiadujących ze składowiskiem odpadów. Samo składowisko, ogrodzone i zamknięte jest bowiem w większości całkowicie pozbawione szaty roślinnej lub zajęte przez zbiorowiska murawowe, miejscami z sukcesjami młodego drzewostanu leśnego. Użytkowanie terenu i jego ogrodzenie powoduje, że nie stanowi ono środowiska sprzyjającego bytowaniu większości zwierząt, zwłaszcza kręgowców. Jednocześnie sposób zagospodarowania i użytkowania terenu znacząco ogranicza lub wręcz wyklucza żerowanie ptactwa, rozwój gryzoni, owadów i chorobotwórczych organizmów, zarówno w obrębie składowiska, jak i na jego obrzeżach. Południowa część poligonu wojskowego charakteryzuje się mniejszą bioróżnorodnością niż jego wnętrze, północne obrzeża czy tereny położone w dolinie Warty.

Zrehabilitowane składowisko, wpisujące się w otaczający krajobraz, stanie się w przyszłości pewnego rodzaju poszerzeniem istniejącego kompleksu. Rozwiązania techniczne (rekultywacja techniczna) chroniące wody powierzchniowe i podziemne, w tym odzyskiwanie gazu składowiskowego znacznie ograniczą zagrożenie dla wprowadzanej roślinności, np. obumieraniem ich korzeni. Rekultywacja biologiczna zmierzająca do odtworzenia i ukształtowania nowych biologicznych wartości użytkowych gleby i stworzenia dogodnych warunków dla rozwoju roślinności to jednak proces długotrwały. W jego fazie początkowej, przygotowaną okrywą rekultywacyjną obsiewa się kilkoma gatunkami traw (z udziałem roślin motylkowych). Dopiero po upływie co najmniej roku od obsiania trawą można przystąpić do nasadzeń krzewów i drzew, przy czym są to głównie

gatunki pionierskie, łatwo rozsiewające się i szybko rosnące, odporne na mróz, typowe dla siedlisk ubogich, ruderalnych i skrajnie suchych.

Teren objęty projektem planu położony jest częściowo w granicach obszaru chronionego na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody jest to Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Ponadto obszar objęty projektem planu sąsiaduje z dwoma obszarami chronionymi na podstawie wyżej wspomnianej ustawy, są to:

- obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Biedrusko” PLH 300001 – oddległy o około 30 m od terenu składowiska,
- otulina rezerwatu przyrody „Meteoryt Morasko” – oddalona o około 170 m.

W odległości około 70 m i 180 metrów od obszaru objętego projektem planu znajdują się płaty siedliska przyrodniczego 9190 kwaśne dąbrowy, w odległości około 105 m i 120 m znajdują się płaty siedliska 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe. Natomiast w odległości około 250 m i 310 m znajdują się płaty siedliska 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny. Siedliska te stanowią przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Biedrusko PLH300001. Dla wyżej wspomnianego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Nr 10/2013 Regionalnego Dyrektora Środowiska w Poznaniu z 12 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biedrusko PLH 300001 (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z 2013 r., poz. 7291). W dokumencie tym przedstawione zostały zagrożenia istniejące i potencjalne dla siedlisk stanowiących przedmiot ochrony ww. obszaru (Tab. 2.).

Tab.1. Istniejące oraz potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 PLH300001 Biedrusko oraz cele działań ochronnych określone dla siedlisk przyrodniczych znajdujących się w sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu.

Lp.	Siedlisko przyrodnicze stanowiące przedmiot ochrony	Istniejące zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i zwierząt i ich siedlisk	Potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i zwierząt i ich siedlisk	Cele działań ochronnych	Odległość siedliska od obszaru objętego projektem planu
1.	Siedlisko przyrodnicze 9190 Kwaśne dąbrowy	- wieloletnia, dawna gospodarka leśna, która doprowadziła do nadmiernego udziału sosny	- nieprawidłowa gospodarka leśna, polegająca w szczególności na wprowadzaniu dębu czerwonego,	Poprawa stanu ochrony siedliska poprzez: zwiększenie	70 m i 180 m

		zwyczajnej w drzewostanie i borowienia siedliska, - brak naturalnego odnowienia dębu szypułkowego, - brak odpowiedniej ilości martwego drewna, - występowanie w płatach siedliska obcego gatunku inwazyjnego – czeremchy amerykańskiej, - zbyt liczna populacja kopytnych roślinożerców ograniczająca naturalne odwodnienie drzewostanu	- nadmierna penetracja płatów siedliskowych przez zbieraczy grzybów	ilości martwego drewna oraz usuwanie gatunków inwazyjnych	
2.	Siedlisko przyrodnicze 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	- silna antropogeniczna fragmentacja siedliska przejawiająca się niewielkimi powierzchniami jego poszczególnych płatów oraz zwiększonej podatności na wnikanie gatunków obcych, zwłaszcza uczepu amerykańskiego, - brak odpowiedniej ilości martwego drewna, - nadmierna presja wędkarska: wydeptywanie ścieżek, niszczenie płatów siedliska, palenie ognisk i śmiecenie, - brak regularnych zalewów, - zamieranie jesionu wyniosłego	- nieprawidłowa gospodarka leśna: stosowanie rębni zupełnych, wprowadzanie obcych gatunków do siedliska, w szczególności olszy szarej, jesionu persylwańskiego, topoli balsamicznych, - melioracje odwadniające regulacje rzeki Warty prowadzące do pogorszenia stosunków wodnych, - eutrofizacja siedliska prowadząca do ekspansji gatunków nitrofilnych w siedlisku np. pokrzywy zwyczajnej	Poprawa stanu ochrony siedliska poprzez: zwiększenie ilości martwego drewna, usuwanie gatunków inwazyjnych	105 m i 120m
3.	Siedlisko przyrodnicze 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny	- wieloletnia, dawna gospodarka leśna, która doprowadziła do obecności sosny zwyczajnej w drzewostanie oraz do zaawansowanego	- nieprawidłowa gospodarka leśna, polegająca na wprowadzeniu gatunków obcych do siedliska, szczególnie buka zwyczajnego, - przesuszenie	Poprawa stanu ochrony siedliska poprzez: zmianę struktury gatunkowej drzewostanu,	250 m i 310 m

		procesu borowienia, a także do uproszczenia struktury gatunkowej drzewostanów, - brak naturalnego odnowienia dębu szypułkowego innych gatunków diagnostycznych dla siedliska, - występowanie w płatach siedliska obcego gatunku inwazyjnego – czerniechy amerykańskiej, - brak odpowiedniej ilości martwego drewna, - zbyt liczna populacja kopytnych roślinożerców ograniczająca naturalne odnowienie drzewostanu	siedliska przejawiające się zanikiem szeregu gatunków diagnostycznych	zwiększenie ilości martwego drewna, usuwanie gatunków inwazyjnych	
--	--	--	---	---	--

Źródło: opracowanie własne na podstawie Zarządzenia nr 10/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biedrusko PLH300001 (Dz. Urz. Woj. Wlkp. 2013 r. poz. 7291)

Siedlisko przyrodnicze 9190 Kwaśne dąbrowy obejmuje ubogie lasy dębowe z acydofilnym runem. W obrębie przedmiotowego obszaru Natury 2000 siedlisko to obejmuje około 20% łącznej powierzchni siedlisk na Biedrusku. Zdecydowana większość płatów jest zniekształcona (nadmierny udział sosny zwyczajnej, brak odwodnień dębów, masowy udział gatunków obcych). Realizacja projektu planu, eksploatacja składowiska nie spowoduje bezpośredniego zniszczenia omawianego siedliska. Najbliższe siedlisko znajduje się w odległości 70 m od obszaru objętego projektem planu, kolejne oddalone jest o 180 m. Nie przewiduje się, aby w wyniku wprowadzenia ustaleń planu nastąpiła ich degradacja.

Siedlisko przyrodnicze 9170 Grąd środkowoeuropejski subkontynentalny stanowi ponad połowę powierzchni wszystkich siedlisk przyrodniczych w Biedrusku. W tym przypadku również zdecydowana większość płatów jest zniekształcona. Realizacja ustaleń planu, a co za tym idzie eksploatacja składowiska, nie spowoduje bezpośredniego zniszczenia omawianego siedliska. Najbliższe siedlisko znajduje

się w odległości 250 m od obszaru objętego projektem planu, kolejne oddalone jest o 310 m.

Siedlisko przyrodnicze 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe znajduje się w odległości 105 m i 120 m od obszaru objętego projektem planu. Stan zachowania tych siedlisk jest oceniony jako zły. Realizacja projektu planu, eksploatacja składowiska, nie spowoduje bezpośredniego zniszczenia omawianego siedliska.

Wprowadzenie ustaleń projektu planu nie wiąże się z wystąpieniem potencjalnych lub istniejących zagrożeń dla siedlisk będących przedmiotem ochrony omawianego obszaru Natura 2000, które leżą w sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu. Funkcjonowanie składowiska odpadów w Suchym Lesie nie wpłynie negatywnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność czy walory przyrodniczo-krajobrazowe obszarów chronionego krajobrazu. Nie ma również zagrożenia dla rezerwatów przyrody – celu ochrony oraz gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową. Analizowane składowisko odpadów jest bowiem jednym z najnowocześniejszych tego typu obiektów w Polsce, wyposażonym w system zabezpieczeń przeciw zanieczyszczeniom środowiska, w tym również rozprzestrzenianiu się odorów zanieczyszczeń mikrobiologicznych (obwałowanie kwater, zagęszczanie odpadów, warstwa okrywająca, właściwie rozwiązana gospodarka wodno-ściekowa, pas zieleni izolacyjnej itd.). Potwierdzają to wyniki prowadzonego monitoringu środowiska. Potencjalne zagrożenie istnieje wyłącznie w przypadku poważnej awarii, której prawdopodobieństwo jest jednak niewielkie. Składowisko odpadów nie zalicza się do zakładów zwiększonego ani dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, gdyż na jego terenie nie są magazynowane ani przetwarzane substancje niebezpieczne w ilościach, które mogłyby stanowić zagrożenie dla środowiska.

W projekcie planu wprowadzono tereny gospodarowania odpadami lub elektrowni słonecznej (IO-PEF). Na omawianym terenie dopuszczono lokalizację instalacji odnawialnych źródeł energii - elektrowni słonecznej, w tym o mocy przekraczającej 500kW wraz z budynkami towarzyszącymi, z zachowaniem granicy strefy ochronnej elektrowni słonecznej, związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, określonej na rysunku planu, zgodnie z ustaleniami niniejszego planu, pod warunkiem, że nie naruszają one czas kwater składowiska odpadów i zachodzących w nich procesów biochemicznych. Zabudowę systemami fotowoltaicznymi tworzą m. in. ogniwa fotowoltaiczne, transformatory,

konwertery, infrastruktura techniczna naziemna i podziemna, budowle związane z obsługą i ich funkcjonowaniem. Obecność systemów fotowoltaicznych wiązać się może z wystąpieniem tzw. efektu ośnienia. Zjawisko to wiąże się z chwilowym oślepieniem ptactwa, które spowodowane jest odbiciem światła od powierzchni paneli fotowoltaicznych, co może prowadzić do dezorientacji ptaków. Efekt ten może również powodować utożsamianiem paneli fotowoltaicznych przez ptactwo z powierzchnią wody. Podkreślić należy, iż ogniwa fotowoltaiczne pokryte są powłoką antyrefleksyjną, która zwiększa absorpcję promieniowania słonecznego. Powłoka ta zapobiega również wystąpieniu niepożądanego efektu odbicia światła. Z uwagi na bardzo niskie wykorzystanie terenu planowanej inwestycji przez ptaki, ryzyko wystąpienia tzw. efektu ośnienia mogącego spowodować dezorientację ptactwa lub ich kolizję z panelami fotowoltaicznym jest bardzo niskie. W związku z powyższym nie przewiduje się, aby systemy fotowoltaiczne negatywnie wpłynęły na ornitofaunę. Ponadto wpływ na zmniejszenie wystąpienia ryzyka negatywnego oddziaływania systemów fotowoltaicznych na awifaunę może mieć planowanie konstrukcji i konserwacji systemów fotowoltaicznych w terminach nie zakłócających sezonów rozrodczych ptaków. Ze względu na charakter planowanej inwestycji nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na przyrodę ożywioną. Z uwagi na pasywność działania modułów fotowoltaicznych względem środowiska przyrodniczego nie przewiduje się negatywnego wpływu na jakikolwiek sąsiedni obszar Natura 2000.

Dla terenów gospodarowania odpadami lub elektrowni słonecznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1IO-PEF, 2IO-PEF, 3IO-PEF, 4IO-PEF ustalono realizację pasa zieleni złożonego z rodzimych drzew i krzewów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Należy mieć na uwadze, że każdy gatunek obcy może w przyszłości stać się gatunkiem zagrażającym rodzimej bioróżnorodności, w odniesieniu do drzew status inwazyjnych zyskały w ostatnich dziesięcioleciach np. jesion pensylwański, dąb czerwony, a regionalnie i lokalnie także bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni czy orzech włoski.

3.7. Oddziaływanie na zdrowie ludzi i dziedzictwo kulturowe

Na etapie rozbudowy (przebudowy) składowiska odpadów, ze względu na przejściowy charakter oraz względnie krótki czas prowadzenia prac budowlanych nie należy spodziewać się negatywnych i nieodwracalnych oddziaływań na zdrowie ludzi. Biorąc pod uwagę zagospodarowanie i sposób użytkowania terenu, również podczas eksploatowanej inwestycji nie zakłada się wystąpienia negatywnego

oddziaływania na zdrowie. Składowisko odpadów jest odległe od najbliższych terenów zabudowy mieszkaniowej i w większości otoczone terenami zieleni. Ponadto w projekcie planu ustalono nakaz stosowania rozwiązań technicznych i technologicznych zapobiegających uciążliwościom zapachowym.

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu mogły mieć jakiegokolwiek negatywny wpływ na obszary i obiekty objęte ochroną w myśl ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

3.8. Oddziaływanie na dobra materialne

Podczas realizacji ustaleń projektu planu, nie przewiduje się negatywnego wpływu na dobra materialne należące do osób trzecich. Rozwój zainwestowania, a przez to wzrost dóbr materialnych – nieruchomości przez poszczególnych mieszkańców – jest oddziaływaniem pozytywnym. Wszelkie prace związane z realizacją nowych inwestycji nie będą wykraczać poza granice działek, do których inwestor posiada tytuł prawny.

3.9. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii, bezpieczeństwo mienia

Projektowana inwestycja wiąże się z ryzykiem wystąpienia poważnych awarii. Ryzyko to zostało uwzględnione podczas opracowywania projektu planu miejscowego. W części tekstowej wprowadzono kilka istotnych zapisów, których właściwa realizacja zabezpiecza życie ludzi i środowisko przyrodnicze zarówno przed możliwością wystąpienia poważnej awarii, jak i negatywnymi skutkami, które może ona wywołać (np. ustalenie zasad ochrony przeciwpożarowej).

Dla istniejącego składowiska odpadów wydane zostało pozwolenie zintegrowane na eksploatację kwatery P-3 składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w m. Suchy Las, gm. Suchy Las (Decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-II-2.7222.23.2019 z dnia 12 listopada 2020 r.).

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii ogranicza również zapis projektu planu nakazujący uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalenie to dotyczy wszystkich sieci infrastruktury technicznych, a przez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim ustawę z dnia 7 lipca 1994 roku – *Prawo budowlane* oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim

powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065). Przy zagospodarowaniu i zabudowie działek należy uwzględniać również Polskie Normy.

Nawiązując tym samym do ograniczeń wynikających odpowiednio z odległości technicznych. Dla obszaru objętego planem istotne są odległości od sieci infrastruktury technicznej w przypadku sadzenia drzew jak i lokalizowania infrastruktury w pobliżu drzew:

- dla sieci gazowej: na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26.04.2013 r. poz. 640 – min. 2 m od gazociągów średnicy do DN 300, oraz min. 3 m od gazociągów o większej średnicy;
- dla sieci energetycznej : zgodnie z Polską Normą PN-5100 -1: min. 2m,
- dla sieci wodociągowej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od środka drzewa, dla pomników przyrody min. 15 m,
- dla sieci ciepłowniczej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od rzutu korony.

Należy pamiętać, że powyżej podane parametry mogą ulec zmianie. Nie stanowią uregulowań prawnych, należy się odnieść zawsze do aktualnych publikacji prawnych. Konieczne jest zatem sprawdzenie aktualności przepisów lub wytycznych dotyczących wybranych odległości od sieci infrastruktury technicznej.

Realizacja projektowanej inwestycji w oparciu o ustalenia projektu planu miejscowego, zalecenia zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, uzyskane decyzje administracyjne oraz szereg przepisów prawnych i Norm Polskich nie powinna spowodować znacząco negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

Składowisko odpadów w Suchym Lesie nie zalicza się do zakładów zwiększonego ani dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i nie stanowi źródła nadzwyczajnego zagrożenia dla środowiska. ZZO posiada pozwolenie zintegrowane wydane przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Obiekt jest objęty monitoringiem środowiskowym. Dotąd nie stwierdzono niedotrzymania standardów jakości środowiska poza terenem przedmiotowego zakładu. Na terenie składowiska magazynowane są tymczasowo (w warunkach pełnej kontroli ilościowej i jakościowej, do chwili ich wywozu z terenu składowiska przez firmę specjalistyczną) małe ilości

odpadów niebezpiecznych z selektywnego zbierania oraz wytwarzanych na składowisku.

Zagrożenia dla środowiska zostały ograniczone do minimum, mimo wszystko może jednak wystąpić:

- osuwanie się skarp składowiska w wyniku spływów powierzchniowych po intensywnych opadach atmosferycznych. Po oszacowaniu strat zostaną podjęte działania zmierzające do usunięcia awarii. Jeśli osunięcie będzie niewielkie – osuwisko zostanie usunięte przez pracowników ZZO pod nadzorem pracownika ds. budowlanych, natomiast jeśli awaria będzie większych rozmiarów wyłoniona zostanie firma zewnętrzna do wykonania napraw osuniętych skarp;
- w przypadku wykrycia zmian w jakości wód powierzchniowych, które są systematycznie badane co 3 miesiące, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. 2013 poz. 523), na składowisku odpadów istnieje możliwość przekierowania wód powierzchniowych zanieczyszczonych do zbiornika retencyjnego, do czasu ustabilizowania się parametrów;
- w przypadku wykrycia zmian jakości wód podziemnych, które są systematycznie badane co 3 miesiące, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. 2013 poz. 523), zalecona ekspertyza w celu określenia działań naprawczych;
- w przypadku uszkodzenia zabezpieczenia dna kwatery składowiska, co może powodować drastyczne przekroczenie jakości wód podziemnych należy wstrzymać przyjmowanie odpadów. Zlecona zostanie ekspertyza w celu określenia działań naprawczych. Ponowne przyjmowanie odpadów będzie możliwe po wykonaniu prac zabezpieczających poszerzenie się skutków awarii.

Nakazano uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie działek budowlanych odległości od lasów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z § 271 ust. 8 Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie odległość budynków określonych jako ZL (mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej), PM (produkcyjne i magazynowe) oraz IN (służące do hodowli inwentarza) od granicy lasu (konturu lasu) nie może być mniejsza niż określona dla ścian tych budynków od ściany budynku ZL z przekryciem dachu rozprzestrzeniającym ogień, czyli powiększona o 50% w stosunku od wielkości podanych w tabeli zamieszczonej w ust. 1. Oznacza to, że minimalna odległość tych

budynków od lasu wynosi 12 m. Jedynie w wypadku budynków PM o obciążeniu ogniowym przekraczającym 1000 MJ/m² odległość ta jest podniesiona do 22,5 m, a gdy obciążenie ogniowe jest wyższe niż 4000 MJ/m² minimalna odległość od lasu to 30 m.

W projekcie planu nakazano uwzględnienia, zgodnie z przepisami odrębnymi, warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji strefy ograniczonej wysokości zabudowy na obszarze objętym planem w związku z lokalizacją lotniczych urządzeń naziemnych oraz ich stref ochronnych dla:

- urządzenia radionawigacyjnego zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Poznań, na obszarze lotniska Poznań – Ławica,
- urządzenia radiolokacyjnego zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Wysogotowo,
- radaru meteorologicznego Poznań – Wysogotowo zlokalizowanego poza obszarem planu w miejscowości Wysogotowo.

4. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I POZOSTAŁYCH USTALEŃ PROJEKTU PLANU

4.1. Zgodność projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania obszaru, które oparte są na uwarunkowaniach środowiska analizowanego obszaru. Projektowane przeznaczenie nie powinno kolidować swoimi ustaleniami ze sposobem zagospodarowania terenów sąsiednich. Zastrzeżenie budzić może sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednak prawidłowa realizacja projektu planu miejscowego nie powinna spowodować znacząco negatywnego oddziaływania na najbliższe otoczenie. Realizacja nowych inwestycji zgodna będzie z przepisami ochrony środowiska i zagwarantuje prawidłową ochronę zdrowia i mienia ludzi.

4.2. Zgodność projektu planu z przepisami prawa

Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska m.in. poprzez uwzględnienie konieczności ochrony wód, gleb, ziemi, ochronę walorów krajobrazowych środowiska, ochronę powietrza, ochronę przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi. Projekt planu, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza, spełnia te warunki.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody m.in. zachowanie różnorodności biologicznej, utrzymanie stabilności ekosystemów, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków flory i fauny wraz z ich siedliskami, ochrona zieleni.

Ustalenia projektu planu respektują również szereg innych przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska gwarantując tym samym jego zrównoważony rozwój i ład przestrzenny.

4.3. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym

Praktycznie wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (Konwencja o różnorodności biologicznej).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarkom itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymieć należy tu m.in. Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Nowy Jork, 9 maj 1992 r.) czy Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości (Genewa, 13 listopad 1979 r.).

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,

- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG/ z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje odpowiedniki w prawie polskim).

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do Konstytucji Rzeczypospolitej Polski przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 Konstytucji stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Najważniejszym dokumentem poruszającym problem ochrony środowiska w Wielkopolsce jest Program ochrony środowiska dla województwa Wielkopolskiego na lata 2016-2020. Podstawowym celem sporządzenia i uchwalenia Programu jest realizacja przez województwo wielkopolskie polityki ochrony środowiska zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych. Program ma stanowić podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem łączącą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu wojewódzkim.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami,

- Strategia Rozwoju Powiatu Poznańskiego do 2030 r.,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego na lata 2014-2020,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023, GIOŚ, Poznań,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizują je w zakresie m.in.

- utrzymanie i ochrona walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych, poprzez m.in. określenie parametrów i wskaźników zabudowy gwarantujących zachowanie ładu przestrzennego, zapisy odnoszące się do zachowania powierzchni biologicznie czynnej,
- ochrona wód, gleby oraz różnorodności biologicznej, poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki wodno – ściekowej oraz gospodarki odpadami,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem, poprzez zapis zakazujący lokalizacji obiektów budowlanych lub urządzeń, których funkcjonowanie mogłoby spowodować przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami omawiany teren ma stanowić kontynuację dotychczasowego przeznaczenia terenów do czasu zakończenia eksploatacji składowiska. System gospodarki odpadami komunalnymi Gminy Suchy Las realizowany jest w oparciu o cele, zasady i wymagania określone w polityce ekologicznej Państwa, programie wykonawczym tej polityki, w oparciu o Krajowy Plan Gospodarki Odpadami, Aktualizacją planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2016-2022, czy Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Suchy Las.

4.4. Ochrona różnorodności biologicznej oraz zapobieganie zagrożeniom środowiska, w tym zdrowia ludzi i zwierząt

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bierze pod uwagę różnorodność biologiczną obszaru oraz określa zasady zagospodarowania występujących zasobów środowiska. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

Ochrona bioróżnorodności zapewniona została głównie poprzez określenie wskaźników i zasad kształtowania zabudowy oraz powierzchni biologicznie czynnej, a także ustalenia odnoszące się do ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.

5. INFORMACJE KOŃCOWE

5.1. Zalecenia dotyczące możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko, które mogą wynikać z ustaleń projektu planu

Projektowane przeznaczenie obszaru zgodne jest z obowiązującym przeznaczeniem w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami. Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenu, pomimo iż zagospodarowanie obszaru będzie zgodne z polityką przestrzenną gminy nastąpi ingerencja w środowisko przyrodnicze, gdzie poszczególne jego komponenty, w tym przede wszystkim powierzchnia ziemi i krajobraz ulegną przekształceniom.

Podczas sporządzania projektu planu miejscowego dokonano analizy różnych wariantów rozwiązań przestrzennych. Rezultatem przeprowadzonej analizy było m.in. wprowadzenie do projektu planu miejscowego szeregu ustaleń zabezpieczających środowisko przyrodnicze przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem. Podczas prac projektowych kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, dążąc do stworzenia warunków lokalizacji przedmiotowej inwestycji przy jednoczesnej ochronie zasobów środowiska przyrodniczego. Projektowane ustalenia i rozwiązania przestrzenne generalnie nie budzą zastrzeżeń, w związku z powyższym w niniejszym rozdziale nie wskazuje się dodatkowych zaleceń dotyczących możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Prezentowana forma jest rozwiązaniem optymalnym, zmierzającym do racjonalnego wykorzystania terenu i do minimum ograniczającego negatywne oddziaływania projektowanego zagospodarowania na środowisko.

5.2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Monitoring środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu może polegać na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Od 1 stycznia 2019 roku organem realizującym zadania Państwowego Inspektoratu Środowiska jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Monitoring może być prowadzony również w ramach indywidualnych zamówień. Zaznaczyć należy, że w przypadku bazowania na wynikach uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem planu. Szczególną uwagę powinno się zwrócić na badania dotyczące wód powierzchniowych, wód podziemnych, poziom hałasu oraz jakości powietrza.

Podkreślić należy, iż obecnie istniejące składowisko objęte jest monitoringiem lokalnym środowiska. Zakres prac i badań został dostosowany do wymagań rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 sierpnia 2022 r. w sprawie składowisk odpadów, obowiązującego pozwolenia zintegrowanego oraz wniosków zawartych w poprzednich raportach. Celem badań jest określenie wpływu składowiska odpadów na środowisko, na podstawie wyników podstawowych parametrów fizyczno-chemicznych i wskaźników zanieczyszczeń w wodach podziemnych, powierzchniowych oraz w wodach odciekowych i deszczowych, jak również w powietrzu i gazie składowiskowym na terenie lub w otoczeniu składowiska. Proponuje się, aby obszar przeprowadzanego monitoringu lokalnego środowiska poszerzyć o teren objęty omawianym projektem planu oraz dostosować jego zakres do obowiązujących przepisów prawa. Podkreślić należy, iż na obszarze objętym projektem planu prowadzony jest monitoring środowiska zgodnie z Rozporządzeniem Ministra w sprawie składowisk odpadów.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu szczególnie ważne jest prowadzenie wnikliwych obserwacji ewentualnych niekorzystnych zmian w środowisku. Ponadto proponuje się prowadzenie regularnych kontroli i oceny zgodności wyposażenia obszaru w sieci infrastruktury technicznej z ustaleniami niniejszego projektu planu. Szczególnie ważna jest postawa pracowników i mieszkańców gminy Suchy Las, którzy powinni reagować natychmiastową interwencją w przypadku stwierdzenia wystąpienia uciążliwości.

5.3. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Zarówno analizowany teren, jak i cała gmina Suchy Las nie sąsiadują bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a odległości granic gminy do granic państwa na wszystkich kierunkach przekraczają wartość co najmniej 100 km. Skutki realizacji projektu planu nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Suchy Las – teren gospodarowania odpadami, który opracowywany jest na podstawie uchwały nr XV/187/20 Rady Gminy Suchy Las z dnia 23 stycznia 2020 roku.

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego sporządza się niniejszą prognozę, znajduje się w województwie wielkopolskim, w powiecie poznańskim, w gminie Suchy Las, w obrębie Biedrusko. Zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Suchy Las ze zmianami dany obszar został przeznaczony pod teren infrastruktury technicznej – składowiska odpadów, na którym dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł.

Teren obejmuje działki o numerach ewid. 485, 486, 359, na których zlokalizowane jest Składowisko Odpadów Komunalnych. Celem przedmiotowego planu miejscowego planu jest uporządkowanie analizowanego obszaru o powierzchni 47 ha oraz umożliwienie lokalizacji instalacji pozyskujących energię ze źródeł odnawialnych.

W rozdziale drugim scharakteryzowano, przeanalizowano oraz oceniono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego. Znalazły się tu informacje dotyczące położenia fizyczno-geograficznego, budowy geologicznej i warunków glebowych, surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków klimatycznych, roślinności i świata zwierzęcego, jakości powietrza i klimatu akustycznego oraz obiektów i obszarów chronionych. Na samym końcu tego rozdziału określono potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu.

Gmina Suchy Las położona jest w środkowej części województwa wielkopolskiego, w północnej części powiatu poznańskiego. Gmina graniczy od północy z powiatem obornickim, od wschodu z gminą Murowana Goślina oraz Czerwonak, od południa z miastem Poznań, a od zachodu z gminą Rokietnica. Według regionalizacji Polski J. Kondrackiego (2000), obszar będący przedmiotem ustaleń projektu planu miejscowego położony jest w podprovincji Pojezierza Południowobałtyckiego (315), w makroregionie Pojezierza Wielkopolskiego (315.5), w mezoregionie Pojezierza Poznańskiego (315.51) oraz Poznański Przełom Warty (315.52). Analizowany teren położony jest w zasięgu Jednolitej Części Wód

Podziemnych (JCWPd) nr 60 (PLGW600060) oraz Jednolitej Części Wód Powierzchniowych JCWP Warta od Kopli do Wełny (RW600012185999).

Szata roślinna obszaru objętego projektem planu jest mało urozmaicona, tworząc głównie trawy oraz pojedyncze zakrzewienia i zadrzewienia. Na obszarze objętym projektem planu występują głównie małe i średnie ssaki. Jest to teren ogrodzony przez co nie stanowi stałego miejsca bytowania i żerowania zwierząt. Teren może być penetrowany przez małe i średnie ssaki oraz ptaki. Podczas pobytu na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Jest nią Obszar Chronionego Krajobrazu „Biedrusko”. Został on utworzony na mocy uchwały nr XXV/138/95 Rady Gminy Suchy Las z dnia 7 sierpnia 1995 r. Podstawę prawną jego funkcjonowania stanowi uchwała nr LI/491/01 Rady Gminy Suchy Las z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie zmiany uchwał Nr XXV/138/95 Rady Gminy Suchy Las z dnia 7 sierpnia 1995 r. i Nr XLVI/243/97 Rady Gminy Suchy Las z dnia 22 stycznia 1997 r. o utworzeniu Obszaru Chronionego Krajobrazu Biedrusko (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2001 Nr 162, poz. 4496). Na przedmiotowym Obszarze Chronionego Krajobrazu nie obowiązują obecnie zakazy. Obszar ten zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz na podstawie art. 153 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zachował być prawny, lecz z braku wydania nowej uchwały pozbawiony jest ram prawnych. W bliskim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu, od strony północnej znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Biedrusko” 300001. Obszar obejmuje teren poligonu Biedrusko (z wyłączeniem miejscowości Biedrusko).

Część trzecia prognozy ma na celu przedstawienie istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu oraz określenie i ocenę skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu.

Przy sporządzaniu prognozy oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko konieczne stało się posłużenie informacjami i danymi dotyczącymi ogólnego wpływu podobnych inwestycji na środowisko przyrodnicze. Posłużono się również informacjami zawartymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Wójta Gminy Suchy Las określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kwater S1, S2A i S2B składowiska odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ulicy Meteorytowej 1

oraz Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej na terenie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Poznaniu”.

Uchwalenie planu, a w konsekwencji dalsza eksploatacja istniejącego składowiska odpadów nie spowoduje istotnej zmiany klimatu lokalnego. Projektowane przeznaczenie terenu nie spowoduje zmiany warunków klimatycznych w rejonie. Miejscowo wystąpić może nieznaczne ocieplenie mikroklimatu poprzez zastosowanie rozwiązań grzewczych w nowoprojektowanych budynkach czy ograniczenie wilgotności poprzez wprowadzenie powierzchni utwardzonych, co jednak nie będzie generowało niekorzystnych oddziaływań w tym zakresie zmianę warunków wodnych np. przez nierównomierne pokrycie opadami powierzchni terenu. Ustalenia projektu planu miejscowego regulują zasady gospodarki wodno-ściekowej, w związku z czym ich realizacja gwarantuje właściwą ochronę wód powierzchniowych i podziemnych zarówno w trakcie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji. Nie przewiduje się również, aby wprowadzenie ustaleń projektu planu doprowadziło do nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje zmianę krajobrazu obszaru objętego ustaleniami projektowanego dokumentu. Największy wpływ na krajobraz będzie miało powstanie nowej zabudowy. Nie będą one jednak negatywne - projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyć harmonijną całość.

W rozdziale piątym przedstawiono możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu. Ponadto znaleźć można tu propozycję przewidywanej metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu może polegać na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje. Obszar objęty planem nie sąsiaduje bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a odległości do granic państwa we wszystkich kierunkach przekraczają wartość co najmniej 100 km.

Prognozę wykonano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska

oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz innymi przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska.

SPIS RYCIN

Ryc. 1. Położenie przedmiotowego obszaru w gminie Suchy Las

Ryc. 2. Położenie fizyczno-geograficzne obszaru objętego projektem planu

SPIS TABEL

Tab. 1. Istniejące oraz potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 PLH300001 Biedrusko oraz cele działań ochronnych określone dla siedlisk przyrodniczych znajdujących się w sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu